

የ 1ኛና የ2ኛ ቆሮንቶስ

የጥናት መምሪያና
ማብራሪያ

በትምህርተ መለኮት ማስፋፊያ (ት.መ.ማ.)
መልክ የተዘጋጀ

ጽሑፍ:- በቂስ ኃይሉ መኮንን

BIBLE BASED BOOKS
SIM PUBLISHING

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

ይህ የጥናት መምሪያ
የሚያተኩረው በቤተ ክርስቲያን
አገልግሎት ላይ በተለማሩ
ሰዎች ላይ ሲሆን የጥናት
መምሪያውን በብዙ የተለያዩ
መንገዶች መጠቀም ይቻላል።
በግል የእግዚአብሔርን ቃል
ለማጥናትም ሆነ በአዋቂዎች
የሰንበት ትምህርት ቤት ወይም
በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት
ቤት መጠቀም ይቻላል።

ይሁንና መምሪያው የተዘጋጀው
በትምህርተ-መለኮት ማስፋፊያ
(ት.መ.ማ) መልክ ነው።
በመሆኑም ይህ መጽሐፍ
መምህርን ተከቶ ስለ መጽሐፍ
ቅዱስ ትምህርተ-መለኮት
ወይም አገልግሎት ለተማሪው
ጠቃሚ ትምህርቶችን
ያስተላልፋል። ተማሪው በዚህ
የጥናት መጽሐፍ እየተመራ
ጥያቄዎችን በመመለስና
የተማሪውን ከሕይወቱ ጋር
በማዛመድ በቀን አንድ ሰዓት
ያህል ጊዜ ያላልፋል።

ከሁሉም የላቀ ትርፍ
የሚገኘው ደግሞ ተማሪዎቹ
በሳምንት አንድ ቀን
ተሰባስበው የተማሩትን
ሊክልሱና የእግዚአብሔር ቃል
እንዴት ካሉበት ሁኔታ ጋር
እንደሚዛመድ ሲወያዩ ነው።

የአሳታሚው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው።

የመጀመሪያ እትም 1985 ዓ.ም (1993 A.D)

2ኛው እትም 1988 ዓ.ም (1995 A.D)

3ኛው እትም 1990 ዓ.ም (1998 A.D)

4ኛው እትም 1994 ዓ.ም (2001 A.D)

5ኛው እትም 1995 ዓ.ም (2003 A.D)

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፖ.ሣ. ቁጥር 127

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

በዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ተልእኮ ትምህርት መጽሐፍ ውስጥ የምናጠናው በአዲስ ኪዳን የሚገኙትን የ1ኛና 2ኛ ቆሮንቶስ መልእክቶች ነው። ይህንን መጽሐፍ ስታጠና በመሣሪያ መጽሐፉ ውስጥ የተፃፈውን ነገር በማስተዋል እንብብው። ለጥያቄዎቹም በጥንቃቄ እስባህ መልስ ስጥ። የእግዚአብሔርን ቃል በገልህ እንዴት እድርገህ ማጥናት እንደምትችል ማወቁ ጠቃሚ ነው። ይህንን ማወቅ የምንችለው የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረውን በጽንብ በማስተዋልና ጥያቄ በመጠየቅ ነው። ስለዚህ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ማብረሪያው ከመሄድህ በፊት ጥያቄዎቹን መመለስህንና የተሰጠህን ክፍል በጽንብ ማጥናትህን እርግጠኛ ሁን። ስለ መልሶቹም በማሰብ በዚያ ክፍል ያገኘውን ትምህርት በሐይወትህ ውስጥ ተግባራዊ ለማድረግ ሞክር። የእግዚአብሔር ቃል የሚጠና ብቻ ሳይሆን ልንታዘዘውና ልንጠብቀውም የሚገባ ቃል ነው።

ሮሜ 15:4 «በመጽናትና መጽሐፍት በሚሰጡት መጽናት ተስፋ ይሆንልን ዘንጽ እስቀድሞ የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን ተጽድክልና» ይላል።

ይህንን መጽሐፍ እንደ ማጥኚያ መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን እንደ መጽሐፍ ቅዱስም ማብረሪያ ልንጠቀምበት እንችላለን። ምንጊዜም 1ኛና 2ኛ ቆሮ. ስታጠናም ሆነ ስታስተምር ይህንን መጽሐፍ ልትጠቀምበት ትችላለህ።

የጥያቄዎቹን መልስ በተለየ ጸብተር ላይ ጻፍ። የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ከሌለህ ለጥናትህ ይረዳሃልና ለማግኘት ሞክር። ከዚህ ጥናት ጋር እብረህ ሌላ የ1ኛ እና የ2ኛ ቆሮንቶስ መልዕክቶችን የሚያብረረ መጽሐፍ ብታጠና ይጠቅምሃል።

ትምህርቶቹ ለተማሪው በሚያመቱ መንገድ በአምስት የጥናት ቀናት የተከፋፈሉ ናቸው። የአንዱን ቀን ትምህርት እንዴ እንደተቀመጥክ እመጨረስ ሞክር።

ሐዋርያው ጳውሎስ 1ኛ እና 2ኛ ቆሮንቶስን የጻፈው በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ ቸግሮች መነሣታቸውን ስለተረዳ እነዚያን ቸግሮች ለመቼታት ነበር። እነዚያ ቸግሮች እሁንም በእኛ ዘመን እየተጸጋገሙ ይነሳሉ። ስለዚህ እነዚህ መልእክቶች ለቸግሮቻችን ሐዋርያዊ መፍትሔ ይሰጡናል። ለምሳሌ ስለክርስቲያናቸው መከፋፈል፣ ስለ ክርስቲያን ነፃነት፣ ስለ ወንጌላውያን ጸመወዝ፣ ስለ ሴቶች በቤተ ክርስቲያን የአገልግሎት ቦታ፣ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ወዘተ ...። እነዚህን ስለመሳሰሉት ነገሮች በሰፊው ጽፎአል። እንገደህ እነዚህን መልእክቶች በትጋት እናጥና! የ1ኛ ቆሮንቶስ ጥናት በመጀመሪያዎቹ የዘጠኝ ሳምንት ጥናቶች ውስጥ ይገኛሉ። የ2ኛ ቆሮንቶስ ጸገሞ በመጨረሻዎቹ ዘጠኝ ጥናቶች ውስጥ ይጠናቀቃል።

ትምህርት 1

የ1ኛ ቀን ጥናት

መግቢያ

1ኛ ቆሮንቶስ የተጻፈው በሐዋርያው ጳውሎስ ነው፤ (1ኛ ቆሮ.1:1)። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ከተማ ለአሥረ ስምንት ወር በተቀመጠበት ጊዜ ነበር፤ (ዮሐዋ.18:1-11) እንብብ። በዚህ በቆሮንቶስ ከተማ የተለያዩ የሕዝብ ዘርቶ ይኖሩ ነበር። በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ እንዲሁ የተቀላቀሉ ወገኖች ይገኙ ነበር፤ ለምሳሌ እህዛብና አይሁዶች ነበሩ። ይህን ዓይነት የዘር ልዩነት በዘመናችንም በየቤተ ክርስቲያኑ እናገኛለን። ይህንን የዘር ልዩነት በዚያን ጊዜ የመከፋፈል ዝንግሌ እንዳፈጠረ እሁንም ደው ቸገር ሊነሣ ይችላልና መኖትሔውን በጥንቃቄ ከቃሉ እንመልከት።

ጥያቄ 1. የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ስለ ቆሮንቶስ ከተማና ቤተ ክርስቲያን እጃማመር የሚናገረውን እንብብ።

የቆሮንቶስ ሰዎች በንጉጽ በጣም የተረመዱ ስለነበሩ ሀብታሞች ነበሩ። ጸገሞም የቆሮንቶስ ከተማ ሰዎች በኃጢአት በጣም የክፉ ከመሆናቸው የተነሣ «እንደ ቆሮንቶስ ሰው ኑሮ» የተሰኘ ምሳሌያዊ እነጋገርን እትርፈው ነበር። በዚህ ሕዝብ መካከል እግዚአብሔር ለረሱ ወገንን መረጠ፤ (1ኛቆሮ.6:9-11)። የኃጢአት ብዛት እግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያኑን ከመትከል አላገደውም!!

ጳውሎስ ይህን ደብዳቤ ለመጻፍ የተነሣበት ሁለት ምክንያቶች ነበሩት፡-

1ኛ / ስለ ቤተ ክርስቲያኒቱ ጸሐ የማይል ሪፖርት ሰዎች ስለነበር፤ (1:11፤ 5:1) ተመልከት።

2ኛ / የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች ጳውሎስን የተለያዩ ጥያቄዎች ጠይቀውት ለጥያቄዎቻቸው መልስ ለመስጠት ነበር፤ (7:1፤ 16:17) ተመልከት።

ስለ ቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ክሰማቸው ፈገገቶቹ ውስጥ እምስት የሚከተሉት ናቸው፡-

- በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ መከፋፈል ነበር፤ (3:1-4)።
- ከአባሎቹ ውስጥ እንደ በክፉ ዘመት ይኖር ነበር፤ (5:1)።
- በእማኞቹ መካከል የፍርድ ቤት ነስ ይካሄድ ነበር፤ (6:6-8)።
- በክርስቲያን ነፃነት እያሳበቡ የሚፈጸሙ ስሕተቶች ነበሩ፤ (10:23-33)።
- በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ብዙ ከሥነ ሥርዓት ውጭ የሆኑ ጽርጊቶች ነበሩ። ከእነዚህም ውስጥ እንደ የጌታ እረት አፈጻጸም ሥርዓት ነበር፤ (11:17-30)።

የቆሮንቶስ ሰዎች ለጠየቁት ጥያቄዎች ሐዋርያው መልስ የሰጠባቸው ነጥቦች የሚከተሉት ናቸው።

- ስለ ጋብቻ ጥያቄዎቹ፤ (ምዕረፍ 7)።
- ለጣዖት ስለተሠዋ ሥጋ፤ (10:14-22)።
- በጉባኤ ውስጥ ስለ ሴቶች መካካከል፤ (11:1-16)።
- ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች (ክምዕረፍ 12-14)።
- ስለ መታን ትንሣኤ፤ (ምዕረፍ 15)።

እነዚህ ጥያቄዎች በሚሰጣቸው መልሶች በዚያን ጊዜ ስለነበሩት አብያተ ክርስቲያናት ጠባዮች ብዙ ነገሮችን እንረዳለን። በአሁኑ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን በሚገጥሟት ትግሮችና በዚያን ጊዜ የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን በገጠሟት ትግሮች መካከል ብዙ መመሳሰል ስላለ ይህ መጽሐፍ ለእኛም አብያተ ክርስቲያናት ጠቃሚ የሆኑ መመሪያዎችን ይሰጣል። በሚከተሉት ትምህርቶች ውስጥ እነዚህን ነጥቦች በዝርዝር እንመለከታቸዋለን።

ጥያቄ 2. ይህን ደብዳቤ ለመጻፍ ደነሣሡት ሁለት ምክንያቶች ነበሩ፤ ለእያንዳንዱ ምክንያት የተሰጡትን ጥቅሶች በመመልከት ምክንያቶቹን ጥቀስ።

ጥያቄ 3. የሐዋ.18:1-11ን በጥንቃቄ በመመልከት የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን እመሠረረት ተርክ።

ጥያቄ 4. ሐዋርያው ጳውሎስ የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን የመሠረተው በስንተኛው የሚስየናዊ ጉዞው ነበር?

ጥያቄ 5. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ትግሮች በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ከነበሩት ትግሮች ጋር እንዴት ይመሳሰላሉ?

የ2ኛ ቀን ጥናት

የ1ኛ ቆሮንቶስ የመጽብ ክፍል (አውተላይን እና ፈርስት ኮሮንቲያንስ)

ጥያቄ 6. ከዚህ በታች የተሰጠውን የመጽብ ክፍል ከመመልከትህ በፊት 1ኛ ቆሮንቶስ መጽሐፍን በጥንቃቄ በመመልከት መጽሐፉን በመጽብ ክፋል (አውተላይን)። ከዚያ በኋላ ከዚህ በታች ከተሰጠው የመጽብ ክፍል ጋር እንተ ደመጣኸውን የመጽብ ክፍል አስተያይ።

ምንም እንኳን በዚህ ጥናት ውስጥ ለእንደ ቀን የሚሆን ሐተታ ባይሰጥም 1ኛ ቆሮንቶስን በመጽብ መከፋፈል ብዙ ጥረትና ጊዜ የሚወስድ መሆኑን አስታውስ! በተቻለ መጠን ንባብህን በእንደ ጊዜ ለመፈጸም ሞክር።

1. ሰላምታ I (1:1-3)
2. ስለ ክርስቲያን ሕብረት I (ከምዕረፍ 1:4 እስከ ምዕረፍ 4)
3. ክርስቲያን በዓለም ውስጥ እንጂ ከዓለም አይደለም I (ምዕረፍ 5)
4. የምእመናን የእርስ በርስ መካሰስ I (6:1-11)
5. የአማኝ አካልና ዝሙት I (6:12-20)
6. ስለ ጋብቻ ምክር I (ምዕረፍ 7)
7. ጣዖትና ነጻነት I (ከምዕረፍ 8 እስከ ምዕረፍ 10)
8. በቤተ ክርስቲያን ጉባኤ ውስጥ የነበሩ ቸግሮች I
(ከምዕረፍ 11 እስከ ምዕረፍ 14)
 - የሴቶች መከናከብና አለመከናከብ I 11:1-16
 - ስለ ቅዱስ ቁርባን I 11:17-30
 - ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች I ምዕረፍ 12
 - የተሻለው መንገድ I ምዕረፍ 13
 - ስለ ልሳን ስጦታ መምሪያ I ምዕረፍ 14
9. ስለ ሙታን ትንሣኤ I (ምዕረፍ 15)
10. የመሰላባበቻ ሃሳቦች I (ምዕረፍ 16)

ክፍል 1. ሰላምታ (1ኛቆሮ.1:1-3)

መግቢያ

ሐዋርያው ጳውሎስ ጸብዳቤ ለመጻፍ የተነሣውን ትንቢት መነሣታቸው እስገዳጸውት ቢሆንም ጸብዳቤውን ሲጀምር ትንቢትን በመጥቀስ ሳይሆን የታገረችን ሁሉ መፍትሔ የሆነውን የእግዚአብሔርን ጸጋ በመተረክ ነው። ይህን ለገል ክርስቲያን ኑሮአቸንም ሆነ ለእገልገሎቻችን መመሪያ ማጽረግ አለብን። ትንቢ ሲያጋጥመን ማተኮር ያለብን ለታገረችን መፍትሔ በሆነው በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ እንጂ በታገረችን ትልቅነት ላይ መሆን የለበትም። ይህንን ክፍል ስናጠና የሐዋርያውን ምሳሌ እንከተል!

1ኛ ቆሮንቶስ 1:1-3ን እንብብና ለሚከተሉት ጥያቄዎች መልስ ስጥ።

- ጥያቄ 7. «ሐዋርያ» ማለት ምን ማለት ነው? (የሚከተሉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በመመልከት መልስህን እዘጋጃለሁ በተጨማሪም ኮሜንታሪ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ለመመልከት ሞክር፤ (ሉቃስ 6:12-16፤ የሐዋ.1:21-22፤ 1ኛቆሮ.9:1-2፤ ገላ.1:1-2)።
- ጥያቄ 8. «በቆሮንቶስ ላላቸ ቤተ ክርስቲያን» ሲል የሚያመለክተው ወጸ ሕንፃው ነው ወይስ ወጸ ሕዝቡ? (ለመልስህ እንዲረዱህ የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት፤ ሮሜ 16:5፤ ፈልሞና 2)።
- ጥያቄ 9. በቆሮንቶስ የነበሩ ክርስቲያኖች ብዙ መንፈሳዊ ጽኑዎች ሲገኙባቸው እንዴት ጳውሎስ «ቅዱሳን» ወይም «በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀዳሱት» ይላቸዋል? (ለመልስህ ሃሳብ ከ1ኛቆሮ.6:9-11 ላይ ተመልከት)።
- ጥያቄ 10. 1ኛቆሮ.1:3ን ከሌሎች የጳውሎስ መልእክት መክፈቻዎች ሰላምታ ጋር አወዳጽር። ያገኘኸውንም ውጤት በጽሑፍ አስፍር።

ሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቱን ሲከፍት ሐዋርያነቱን በመናገር ይከፍታል። ይህም ገና ሲጀምር ጸብዳቤው የገል ሳይሆን በሐዋርያነት ጸረጃ የጻፈላቸው መሆኑን ያስረዳቸዋል። የሐዋርያን መመሪያ አለመቀበል የእንጽ ተረ ሰውን

መመሪያ አለመቀበል እይደለም። የሐዋርያ ቃል የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል የእግዚአብሔር ቃል ነበርና! (1፻ቆ.14:37)። እንደ ሰው ሐዋርያ ሊባል የሚችለው በኢየሱስ ለሐዋርያነት ሲመረጥና ከሞት የተነሣውን ኢየሱስን በዓይኑ ካየ ነው። ኢየሱስ ካረገ በኋላ ሐዋርያት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ነበሩ።

«በቆሮንቶስ ያለች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን» ሲል በጳውሎስና በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች መካከል እግዚአብሔር ያለ መሆኑን ያስነዝባል። የእግዚአብሔር መሆናቸው በ3:9 ላይና በ3:16 ላይ በሰፊው ተገልጿል። እነዚህን ጥቅሶች ተመልከታቸው። ቤተ ክርስቲያን በእጅ የተሠራ ሕንፃ ሳይሆን እግዚአብሔር ያዳናቸውና ከኃጢአት ያነፃቸው የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ሕዝቦችን ያመለክታል።

«በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀዳሱት» ክርስቲያን ማለት በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የታጠበና የተቀዳሰ ነው። በ1፻ ጴጥ.1:1 እና 2 ላይ በክርስቶስ ጸምና በመንፈስ ቅዱስ የተቀዳሰን መሆናችንን ያስረዳል። በኤፌሶን 5:25-27 ላይ ጸገሞ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስና በቃሉ የተቀዳሰ እንደሆነ ተጽፏል።

ጥያቄ 11. ክርስቶስን እንደ ገል መጽኃኒት አጽርገህ ተቀብለህ የተቀዳሰከው መቼ ነበረ? በየዕለቱስ ቅድስናህን የምታሳየው እንዴት ነው?

ክርስቲያን ገና ዕለት በዕለት ከሚሠራቸው ኃጢአቶች ነፃ ያልሆነ ሲሆን እንዴት ቅዱስ ሊባል ይችላል? መልሱ ይህ ቅድስና በእግዚአብሔር ፊት ያለውን አቋማችንን የሚገልጽ እንጂ በረሃቶችን ሙሉ ቅድስናን ያልተቀዳጀን መሆናችንን አይከፋፍም። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በዕለት ኑሮአቸው ብዙ መንፈሳዊ ጉዳላቶች ሲታዩባቸው በእግዚአብሔር ፊት ግን ፍጹም ቅዱሳን ነበሩ፤ (6:11ን በጥንቃቄ ተመልከት)።

«የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ስም በየሥፍራው ከሚጠሩት ሁሉ ጋር» ይህ ዐረፍተ ነገር ሁለት ሐሳቦችን በአንድ ጊዜ ያሳስበናል፡-
1፻. ቤተ ክርስቲያን በዓለም ዙሪያ የተስፋፋች እንጂ በአንድ ቦታ ብቻ የምትገኝ አለመሆንዋን ሲያስረዳ፤
2፻. እውነተኛ ምእመናን ጸገሞ በየሥፍራው እርስ በርስ የሚሰበሰቡ መሆናቸውን ያስረዳል።

«ጸጋና ሰላም» በዘመኑ ይሰጥ የነበረ የሰላምታ ቃል ሲሆን ጳውሎስ ሐሳቡን ወደ ክርስቲያን ለውጦ «ጸጋና ሰላም» ከእግዚአብሔር የሚሰጡ በረከቶች መሆናቸውን ያስተምራል።

* ሀ. መለያየት በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ፤
1:4-17::

1ኛ ቆሮንቶስ 1:4-17ን በጥንቃቄ በመመልከት የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ::

- ጥያቄ 12. ጳውሎስ «ለክርስቶስ መመስከረ በእናንተ ዘንድ እንጸደና» ሲል ምን ማለት ነው?
- ጥያቄ 13. እገልጋይ ስለሚያገለግለው ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔርን ለምን ማመስገን ይገባዋል?
- ጥያቄ 14. በቁጥር 9 ላይ ሐዋርያው ክርስቲያኖች ስለ እንደ ነገር እርግጠኛ እንዲሆኑ ይነገረቸዋል፤ ያ ነገር ምንድነው?
- ጥያቄ 15. በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመለያየት መነሻ የሆኑት ምን ነበር? (ቁጥር 12ን ተመልከት::)
- ጥያቄ 16. በውኃ ጥምቀትና በወንጌል መስበክ መካከል ያለውን ልዩነት በማጤን በአጭሩ መግለጫ ስጥ::
- ጥያቄ 17. ሰዎች በውኃ ጥምቀት የሚመኩት ስለ ወንጌል ያላቸው እቋም ምን ስለሆነ ነው?

ምንም እንኳን የቆሮንቶስ ምእመናን በጽኑነት ሐዋርያውን ቢያደክሙትም በመጀመሪያ የሰበከላቸው ወንጌል በእነርሱ ዘንድ ሥር ሰዶ መገኘቱ እግዚአብሔርን ስለ እነርሱ እንዲያመሰግን ረድቶታል፤ «ለክርስቶስ መመስከረ በእናንተ ዘንድ እንጸደና» ይላልና:: ይህ ጽናትም በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ተመስክሮአል፤ «በነገር ሁሉ በቃልም በእርሱ ባለጠነች እንድትሆኑ ተጸርጋችኋል»::

ጥያቄ 18. በሐይወትህ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የተገለጹት በምን መልኩ ነው? በምሳሌ ገለጽ::

በክርስቶስ ጸንተው እስከቆዩ ድረስ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እየበዛላቸው እንጂ እያነሳባቸው አይሄዱም፤ «የጌታችንን መምጣት ስትጠባበቁ አንድ የጸጋ ስጦታ እንኳ አይጉድልባቸውም»:: የጌታን መምጣት መጠባበቅ ማለትም በክርስትና ሐይወት ታማኝ ሆኖ መኖር ማለት ነው:: ይህ በክርስትና ሐይወት ታማኝ ሆኖ መኖር ረሱ በጸጋው የሚሰጠን እንጂ በረሳችን ጥረት የምናሳየው አይደለም፤ «እርሱም ያለ ነቀፋ እንድትሆኑ እስከፍጽሜ ድረስ ያጸናችኋል»:: በሚገጥሙን ነገሮች ሁሌ ታማኝ ሆነን ስንገኝ በነገር ሁሉ እግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ እንደሚረዳን እርግጠኞች መሆን እንችላለን::

ይህ ጽናት የሚመጣው፡- 1ኛ. አገልጋዮች በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ተገልጋዮችን ሲረዱ፤ 2ኛ. ተገልጋዮች የተነገረባቸውን ጉዳላት በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ሲጀርሙ ነው። ይህንንም አገልግሎት ሐዋርያው በ1፡10-13 ባለው ውስጥ ያቀርብላቸዋል። እንገደህ እንደ ተስፋ ቃሉ መሠረት እስከፍጻሜ ጽንተው ለመቆየት ይህን የማይገባ መከፋፈላቸውን ማረም ይኖርባቸዋል።

ሐዋርያው «ለማጥመቅ ክርስቶስ እልላከኝምና ወንጌልን ልሰብክ እንጂ» ሲል ጥምቀትና ወንጌል የተለያዩ መሆናቸውን ያሳያል። ጥምቀት ምልክት ብቻ እንጂ የጸሀንነት ኃይል የለውም። ወንጌል ግን ፍጹም የጸሀንነት ኃይል ነው፤ (ጦሚ 1፡16 እና 17 ተመልከት)። ስለዚህ ጥምቀት የማዳን ኃይል ይሰጣል ብለው የሚያምኑ በዚህ ሐዋርያዊ ቃል ሃሳባቸውን ማረም ይገባቸዋል።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መለያየትን የፈጠረው ክርስቲያኖች ዓይናቸውን ከክርስቶስ ላይ እንሥተው በሰው ወይም ሰው ሰረሽ በሆኑ ሥጋውያን ሥርዓቶች መደገፍ ስለጀመሩ ነው። ይህም በክርስቶስ ላይ ሳይሆን በአገልጋዮቻቸው ላይ መደገፍና እንዲሁም በወንጌል ቃል ሳይሆን በጥምቀት መመካት ነው።

የዳውሎስ ምኞት የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በእንደ መንፈስና በእንደ ልብ እንድትዋሃድ ነበር። እነርሱ ግን እውነተኛ ጸሀንነት በሚገኝበት በመስቀሉና በኢየሱስ ላይ ዓይናቸውን ከማጽረግ ፋንታ በሰዎች ላይ ነበር የታመኑት። በተጨማሪም እንዳንዶች የአይሁድ ቤተ ክርስቲያን መሬ የሆነው የኬፋ (ለጼጥሮስ የተሰጠ ሌላ ስም) ተከታይ ነኝ እያሉ፤ ሌሎች ደግሞ የአሐዛብ ቤተ ክርስቲያን መሬ የሆነው የዳውሎስ ተከታይ ነኝ እያሉ፤ በመጨረሻም ደግሞ ሌሎች ዳውሎስ የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን መሥርቶ ከሂደ በኋላ እዚያ ጽረስ መጥቶ የሰበከውና ያስተማረው የእጽሎት ተከታይ ነን በማለት እርስ በርሳቸው ተከፋፍለው ነበር። (የሐዋ. 18፡24-19፡1 ተመልከት)። ከዚህም በላይ እንዳንዶች ከትዕቢት የተነሣ የእኛ ከሌሎች ይሻላል በማለት ረሳቸውን «እውነተኞች የክርስቶስ ተከታዮች» በማለት ሰይመዋል።

አማኞች በሙሉ እምነታቸው የተመሠረተው በኢየሱስ ክርስቶስና በመስቀሉ ላይ ነው። ጸሀንነታቸውንም የሚያገኙት ለኃጢአታቸው በሞተው በክርስቶስ በማመን ነው። ይኼን ምንም መከፋፈል በሌለበት በክርስቶስ ቤተሰብ ውስጥ ይጠመቃሉ። ስለዚህም መከፋፈልና መደባደብ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምንም ቦታ አይኖረውም። ምንም እንኳን የተለያዩ ቤተ ክርስቲያኖች በተለያየ ሃሳብ ቢመሩም፤ እምነታችን በዚህ ላይ አይደለም። እምነታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እስከሆነና የእርሱን ቃል በታዛዥነት እስከጠበቅን ጽረስ የተለያየ ሃሳብም ቢኖረን እንኳን አብረን ልናመልክ እንችላለን።

ጥያቄ 19. ሀ/ በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ ወይም ሊትዮጵያ ውስጥ በሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት መካከል ላለው መከፋፈል ዋነኛው ምክንያት ምንድነው?

ለ/ ከቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ቶገር ጋር እነሳፅረው። መፍትሔውስ ምንድነው?

* ለ. የዓለም ጥበብና የእግዚአብሔር ጥበብ፤ (1:18-31)

(1ኛ ቆሮንቶስ 1:18-31ን) እንብብ።

ጥያቄ 20. የመስቀሉ ቃል ሞገሱት ነው ሲል እንዴት የእግዚአብሔር ነገር ሞገሱት ሊሆን እንደቻለ አስረዱ።

ጥያቄ 21. እግዚአብሔር ራሱ የሰውን አእምሮ የፈጠረ ሲሆን ለምን የሰውን ጥበብ መልሶ ይቃወማል?

ጥያቄ 22. ለአይሁድና ለገሪኮች ለእያንዳንዳቸው የወንጌሉ ቃል እንዴት መሰናኸል ሊሆን ቻለ? በረሰህ ሐይወት ይህን መሳይ ሰዎች አጋጥመውህ ከሆነ በጽሑፍ አስፍር።

ጥያቄ 23. እግዚአብሔር የዓለምን ጥበብ ለመቃወም ሁለት እርምጃዎችን ወሰደ፤ እነዚህ እርምጃዎች ምንና ምን ናቸው? (ለዚህ ጥያቄ መልስ በተለይ ቁጥር 18ና 26ን ተመልከት)።

የመስቀሉ ቃል ሞገሱት የሆነው በራሱ በእውነትም ሞገሱት ሆኖ ሳይሆን በዓለማዊው ዘንድ ሞገሱት ሆኖ ተቆጠረ ማለት ነው። እናጸዎቹ የጣሉት ጽንጋይ የማዕዘን ረስ ሆነ ከሚለው ቃል ጋረ አብሮ የሚሄድ ቃል ነው። «ለሚጠፉት ሞገሱት ነው ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው»። ዓለማዊው የእግዚአብሔርን የማዳን ኃይል ወደ ሞገሱት ቀየረባቸው። ግን ይህ የናቂት «ሞገ» ነገር እንደ ቀን በፍርድ ደፋጣጣቸዋል፤ (ዮሐ.17:30-31፤ ሮሜ 2:16፤ ረዕይ 6:16ና 17)።

እግዚአብሔር የሰውን ጥበብ ቢፈጥርም ሰው እግዚአብሔር የሰጠውን ጥበብ አዙሮ እግዚአብሔርን መዋጊያ ስላደረገው እግዚአብሔር የሰውን ጥበብ ከንቱ እንዲሆን አድርጓል። ይህች ዓለም ሞገ በምትለውና በምትንቀው በመስቀል ቃል የጸሀንነትን መንገድ በማቅረብ ነው። ስለዚህ የዓለም መርማሪም ሆነ ተረ ያልተማረው ራሱን ከንቱ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ አለበት፤ (ቁጥር 21)።

እግዚአብሔር የዓለምን ጥበብ በሁለት መንገድ ከንቱ አደረገ፤ ሞገሱት በተባለው በመስቀል በኩል ጸሀንነትን ማዘጋጀቱና የዓለምን ተረ ሰዎች የመንግሥቱ ወረሾች አድርጎ መምረጡ ነው። የዓለም ተረ ነገር የተመረጠበት ምክንያት ደ ተረው ነገር እውነትም ከከበረው ነገር ተመረጭ ሆኖ ስለተገኘ ሳይሆን በራሱ የሚመካበት ስለሌለውና ባደነቱን በቶሎ ስለሚገነዘብ ብቻ

ነው። «የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ» የተባለው ቃል የሰው ሁሉ መመሪያ መሆኑን ይገባዋል፤ ነገር ግን የዓለም አቀፍዎቹ በጥበባቸው እየተመኩ በመስቀሉ ቃል ይሰናከላሉ፤ (ቁጥር 25-31 ተመልከት)። ስለዚህ መስቀሉ ጥበብኛችን በተዕቢታቸው ስላጠመዱቸው ሞገሳት መሆኑ ቀርቶ ሰው በጥበቡ ሊጸርስበት የሚይቅል ረቂቅ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው፤ (ቁጥር 24)። ይህን ሀሳብ ሐዋርያው በእግረ እነጋዢ ሲገልጽ እንዲህ ይላል፤ «ከሰው ይልቅ የእግዚአብሔር ሞገሳት ይጠበባልና»። ይህ ማለት ከሰው ጥበብ ይልቅ የእግዚአብሔር ሞገሳት የበለጠ ጥበብን ያሳያል።

የእግዚአብሔር ጥበብ የተገለጸው የእግዚአብሔር ጥበብ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የእግዚአብሔር ጥበብና ኃይል የተገለጸው በኢየሱስ ምጽዓትና ሞት ነው። ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም ምጽር ላይ መጥቶ የኖረው በታላቅ ኃይልና ክብር አልነበረም። እንዲያውም እንደ አገልጋይ ሆኖ ነበር የመጣው። የመጣውም ለታጠቁትን ሲል ለመሞትና በዚህም ሞቱ የጸሀንነትን መንገድ እንዲከፍተልን ነበር። ላልዳኑት ይህ የጸሀንነት መንገድ ሞገሳት ነው። እይሁዳውያን ይጠብቁ የነበረው ከጠላቶቻቸው እጅ ነፃ የሚያወጣቸውን ታላቅና ጽል አጽረጊ ንጉሥ ነበር። እንደሚገኘውም ተረ ነፍሰ ገዳይ የሚሰቀል መሢህ አልነበረም የሚጠብቁት። እስከዛጋቸው በተለይ ግሪኮች ታላቁን የእግዚአብሔር የጸሀንነት ዓላማ ሊረዱ አልቻሉም። ነገር ግን የጽል ምልክት የሆነው መስቀል በእግዚአብሔር ዓላማ ውስጥ ዋነኛውን ሥፍራ ይዟል። በዚህ መስቀል አማካኝነት፡-

ሀ. ሰይጣን ተሸንፏል።

ለ. በቅዱሱ እግዚአብሔርና በታጠቀው ሰው መካከል የእርቅ መንገድ ተከፍቷል።

ሐ. እንደ እግዚአብሔር ልጆች የቅድስናና የጽድቅ ኑሮ እንድንኖር ኃይሉ ተሰጥቶናል።

የእግዚአብሔር ዓላማና ጥበብ ከሰው የተለየ መሆኑን የምናረጋግጠው፥ እግዚአብሔር በዓለም የተናቀውን ነገር ወደ ረሱ እምጥቶ ለክብሩ ሲጠቀምበት በማየታችን ነው። ጽኑውን፥ ያልተማረውንና ጸካማውን እግዚአብሔር ጥበበኛና ኃይለኛች ነን የሚሉትን ለማጽናገር ሲል ይጠቀምበታል።

ጥያቄ 24. ሀ/ ይህንን ከላይ የተጠቀሰውን የእግዚአብሔርን ጥበብ የመናቅን ጉዳይ ለሰዎች በምትመሰክርበት ጊዜ በምን መልኩ ነው ያየኸው?

ለ/ እግዚአብሔር በዓለም ዓይን የተናቀውን ሰው መርጦ በታላቅ ኃይል ለእርሱ አገልግሎት ሲያዘጋጅው ያየኸው ሰው ካለ እንዴት አጽርጎ ይህንን ሰው ተጠቀመበት?

የ4ኛ ቀን ጥናት

* ሐ. አገልግሎት በሰው ጥበብ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጥበብ መሆን አለበት (1ኛ ቆሮንቶስ ምዕረፍ 2)

መግቢያ

እግዚአብሔር በጠቢባን ሳይሆን በጸኅዎቹ ይጠቀማል ሲባል ያገኘውን እውቀት እግዚአብሔር አገልግሎት ላይ እናውለው ማለት እይዳለም፤ ወይም ጸገም እግዚአብሔር አገልግሎት በቂ ዘገኛትና ትጋት እናሳይ ማለት እይዳለም። ገን ሁሉንም ካጸረገን በኋላ መንፈስ ቅዱስ ካልተጠቀመበት የእኛ ጥረት ብቻውን ከንቱ መሆኑን መገንዘብ ማለት ነው።

1ኛ ቆሮንቶስ ምዕረፍ 2ን አንብብ።

ጥያቄ 25. የሐዋርያው ስብከት «መንፈስንና ኃይልን በመገለጥ ነበር» ይህ ሊሆን የቻለው ጳውሎስ ማንን ስለሰበከ ነው?

ጥያቄ 26. በቁጥር 7 ላይ «ተሰውሮም የነበረውን የእግዚአብሔርን ጥበብ በምሥጢር እንናገረለን» ሲል ምን ማለት ነው?

ጥያቄ 27. አማኞቹ ሰውር የሆነውን የእግዚአብሔርን ጥበብ እንዴት ሊያውቁት ቻሉ?

ሐዋርያው ወንጌልን በቃልና በጥበብ ብልጫ እልሰበከም፤ ይህም ማለት ወንጌልን ለቆሮንቶስ ሰዎች በሰበከ ጊዜ የቆሮንቶስ ሰዎች በሚያጸኝቁት በገሪኮች ፍልስፍናና የንግግር ዘይቤ (ሮኒቶሪክ) በመጠቀም እልነበረም። ነገር ግን አዋቂ ነን የሚሉ በሚንቁት በክርስቶስ ወንጌል ተመክቶ ነበር። በዚያም እላረረም፤ የእግዚአብሔር የማጻን ኃይል በወንጌል በኩል ተገልጿልና፤ (ሮሜ 1:16ና 17)።

ይህን ነጥብ በጸንብ ልንገነዘበው ይገባል። በማያምኑ ሰዎች ፊት የክርስቶስን እምነት ተቀባይነት ለማስገኘት ብለን ወንጌልን በተለያዩ የሳይንስና የፍልስፍና ቅመም ብናጽለው እናበላሸዋለን። ለዓለማዊው እንዲዋጥላቸው እናጸርግ ይሆናል፤ ግን ወንጌልን ሳይሆን የሰውን ጥበብ የእምነታቸው መሠረት አጸረገን ማለት ነው። ጳውሎስም የፈረው ይህንኑ ነበር፤ (ቁጥር 4 እና 5)

ጥያቄ 28. እንዳንጽ ሰዎች ወንጌልን ለውጠው በሰው ጥበብ ሲሰብኩ ያየህበት ጊዜ አለ? ካየህ ወንጌሉን የለወጡት እንዴት ነበር?

«በበሰሉት መካከል ጥበብን እንናገራለን» (ቁጥር 6)። የበሰሉት ማለቱ በመንፈስ ቅዱስ አስተማሪነት የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር የተረዱትን ማለቱ ነው። የእግዚአብሔር ጥልቅ ነገር የመስቀሉ ቃል ነው። ያልበሰሉት ሥጋውያን ወይም ዓለማውያን ይህንን ነገር ሊገነዘቡት አይችሉም። «ያልበሰሉት» የተባሉት በመንፈስ ያላጸጉ ክርስቲያኖች ሳይሆኑ ፍጹም ወንጌልን ያልተቀበሉትን ዓለማውያን ነው። ይህ ለመሆኑ ማስረጃው ቁጥር 14-16 ነው።

ወንጌል «እግዚአብሔር አስቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብረቱን የወሰነውን ተሰውሮም የነበረውን የእግዚአብሔርን ጥበብ በምሥጢር» ይገልጻል (ቁጥር 7)። በምስጢር መገለጥ ማለትም ሰው በሚሰጠው መመሪያ የተገኘ ሳይሆን እግዚአብሔር የገለጠው ብቻ ነው ማለት ነው። ይህ እውቀት የሳይንስ እውቀት አይደለም፤ ምክንያቱም ለተመረመረና ላጠና ሁሉ የሳይንስ ጥበብ ክፍት ነው፤ ይህ ግን ክፍትነቱ እግዚአብሔር ለገለጠላቸው ብቻ ነው።

ይህ የወንጌል ምስጢር ከጊዜ በኋላ የታሰበ ትኩስ ነገር አይደለም፤ አስቀድሞ ከዘመናት በፊት በእግዚአብሔር ታሰቦ ነበር። ጸገሞም ይህ በእግዚአብሔር ብቻ እንጂ ከሰዎች በማንም አእምሮ ውስጥ ያዳረ አልነበረም፤ (ቁጥር 9)።

እኛ ማለት አማኞች ይህን ምስጢር እንዴት ልናውቀው ቻልን? «ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው»፤ (ቁጥር 10)። ይህም ለእኛ የተሰጠበት ምክንያት በእኛ ውስጥ ሊያሰጠን የሚችል ነገር ተገኝተብን ሳይሆን «እንዲያው» ነው የተሰጠን፤ (ቁጥር 12)። ስለዚህ ወንጌልን የምናምነውም የምናስተምረውም በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ብቻ መሆኑን መገንዘብ አለብን። በወንጌል ላይ የሰውን ጥበብ በማንኛውም ጸረጃ ላይ ከዚህ መሮንበት እንበርዘዋለን።

ነገር ግን ለእኛ የእግዚአብሔር ጥበብ የተገለጸልን የት ነው? የተገለጸው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው። በቃሉ ውስጥ የተገለጸውን የእግዚአብሔርን ጥበብ መንፈስ ቅዱስ ይወስዳና ለእኛ እንደሚገባን እጽርገ በምንገኝበት ሁኔታ ውስጥ ተግባራዊነቱን ይገልጽናል። ትምህርታችንና አመለካከታችን በይበልጥ በእግዚአብሔር ቃል ላይ በተጸገፈ ቁጥር መንፈስ ቅዱስ ጸገሞ ቃሉን እንጾ ጥበብ በእኛና በሌሎች ሕይወት ውስጥ እንድንጠቀምበት ያደርገናል።

ጥያቄ 29. ላልዳኑት ገልፅ ያልሆነውን ነገር መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን

እኛ እንዲህ የምናደንቀው ወንጌል ለማድምኑት ሞኝነት የሆነበት ምክንያት ምስጢሩ ሳይገባቸው ስለቀረ ነው፤ (ቁጥር 14-15)። ወንጌል ቀርቶ በወንጌል የሚያምኑት ረሳቸው ለማድምኑ ሰው አስተሳሰባቸው አይገባውም፤ ስለዚህ የማድምኑት አማኞችን በክንቱ ሲቃወሟቸውና በጽንቁርና ተመርኩዘው እምነታቸውንና ለሕይወታቸው ስንት ስያሜና ስጽብ ሊሰጡ ይታያሉ። ክርስቶስን የማያውቁ የአማኝንም አስተሳሰብ ሊያውቀው አይችልም፤ (ቁጥር 16)።

ትምህርት 1

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ከሌላ አድርገህ የመወደድ ጥያቄዎችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ክጨረስክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የእምልኮ ጊዜ፡- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካፈለው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የስብሰባው መሪ ከ5 እስከ 10 ጾቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የስብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት፡- አብረቻሁ ለ10 ጾቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸውና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸግር ጸልዩ።

3. ክልሳ፡- ለ15 ጾቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅለል ባለ መልኩ ተመልከቱት (ከሌላ አድርጉ)።

መምህር፡- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጽንብ መረጻቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን ነገር በዝርዝር ይጻፍ።

የስብሰባው መሪ፡- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ረተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ውይይት፡- ለ25 ጾቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ።

የእነዚህን ጥያቄዎች ተገባረዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት እንዲኖራቸው አጽርን።

5. ፩ሎት፡- የተማረቱሁትን ነገር ተገባረዊ እንድታደርጉት የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት በመጠየቅ ስብሰባቸውን ዝቸ።

1/ ሀ. ሐዋርያው በዚህ ጸብዳቢው ላይ የዓለምን ጥበብና የእግዚአብሔርን ጥበብ ያነፃፀረበት ምክንያት ምን ይመስልሃል?

ለ. እንዴት ነው እኛ ክርስቲያኖች አንዳንዴ በእግዚአብሔር ጥበብ ላይ ከመጸገፍ ይልቅ በዚህ ዓለም ጥበብ ላይ የምንተማመነው?

2/ ሀ. በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መለያየት በመፈጠሩና በዓለም ጥበብ መመካት መካከል ያለው ግንኙነት ምንድነው?

ለ. እንዴት ነው ይህ ቸግር ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በኢትዮጵያ ውስጥ በሚገኙ እብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚታየው?

3/ የእግዚአብሔርን መኖር ከማያምኑት ጋር በመክፈክር ብቻ ለማሳመን መዋክር ተገቢ ያልሆነበት ምክንያት ምን እንደሆነ አስረዳ።

4/ በመስቀሉ በኩል የእግዚአብሔር ጥበብ እንዴት ሊገለጥ ቻለ?

5/ ሀ. የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ጳውሎስን የጠየቁት ጥያቄዎች ምን ምን ነበሩ?

ለ. በእነዚህ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚጠየቁት ጥያቄዎች ጋር እነዚህ ጥያቄዎች የሚመሳሰሉት እንዴት ነው?

ትምህርት 2

የ1ኛ ቀን ጥናት

መ. መንፈሳዊ ጉልምስና (1ኛ ቆሮንቶስ ምዕረፍ 3)

መግቢያ

1ኛ ቆሮንቶስ ምዕረፍ 3 ስለ መንፈሳዊ ጉልምስና በሰፊው ያስተምረል። በመንፈስ የሚጸገ ዋናው ምልክት ክርስቲያን ሕይወቱን ለእግዚአብሔር እገልገሎት መስጠቱ ነው። በቁጥር 9 ላይ «ከእርሱ ጋር አብረን የምንሠራ ነንና» ይላል። ክርስቲያን እግዚአብሔርን ለማገልገል

ታጥቆ ሲነሣ ከእርሱ ጋር አብሮት የሚሠራው እግዚአብሔር እንደሆነ ተረድቶ በእምነት መሠማረት አለበት። እኛም የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን ብቻ ሳይሆን በአገልግሎታችን ተባባሪ ሆኖ ኃይል የሚሰጠን እግዚአብሔር ረሱ መሆኑን መንገዘብ አለብን።

1ኛ ቆሮንቶስ 3ኛ አንብብ።

- ጥያቄ 1. ከቁጥር 1-4 ያለውን ክፍል በጥንቃቄ ተመልክተህ በሥጋዊነትና በዓለማዊነት መካከል ያለውን መወረረስ አስረዳ።
- ጥያቄ 2. ከቁጥር 5-9 ባለው ክፍል ውስጥ ሁለት ሠረተኞች ተጠቅሰዋል፤ እነሆን ናቸው?
- ጥያቄ 3. ቁጥር 10-15ን በመመልከት «የማንም ሥረ የተቃጠለበት ቢሆን ይጉዳበታል፤ እርሱ ረሱ ግን ይድናል ነገር ግን በእሳት እንደ ሚድን ይሆናል» የሚለውን በረሰህ አማርኛ በአጭሩ ገልጸህ አስረዳ።
- ጥያቄ 4. ቁጥር 15ኛና 1ኛ ቆሮንቶስ 6:9ና 10ኛ አስተዳይተህ በሁለቱ መካከል ያለውን ተቃራኒ እነጋገር አስታርቅ።

መንፈሳዊ ጉልምስና የሚከተሉትን ያሳያል

1ኛ. ሥጋዊነትን ያስወግዳል፤ (1-4)

2ኛ. አገልግሎት ምን እንደሆነ ይነዘባል፤ (5-9)

3ኛ. የአገልግሎቱን ድካም በእግዚአብሔር ሚዛን ላይ ያስቀምጣል፤ (10-17)

4ኛ. በሰው ጥበብ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጥበብ ያገለግላል፤ (18-23)

ከላይ ከ1-4 የተዘረዘሩትን ነጥቦች በየተረ እንመልከታቸው።

1ኛ. መንፈሳዊ ጉልምስና ሥጋዊነትን ያስወግዳል (1-4)

በመሠረቱ ሐሳንነት አስነቃፊ እይዳለም፤ ነገር ግን ሰው በሐሳንነት ሲሰነብት የጤንነት አለመሆኑ ገልጽ ነው። በመንፈሳዊ ዳረጃ ነገሩ የከፋ ነው። በመንፈሳዊ ሐይወቱ የማይደግ ክርስቲያን ባለበት እይቆምም፤ ወደ 1ኛ በማረጋገጥ ወደ ሥጋዊነት እያዘነበለ ይመጣል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ጽኑ ምግብ በመመገቢያቸው ወቅት ወተት መጋት ነበረባቸው። ይህ ሐሳንነት ግን ኃጢአትንም አስከተለ፤ «ገና ጽኑ መብል ለመብላት አትቶሉም ነበርና ወተት ጋትጊቶሁ፤ ገና ሥጋውንና ናቸሁና እስከ እሁን ድረስ ገና አትቶሉም። ቆናትና ክርክር ስለሚገኝባቸው ሥጋውን መሆናቸው እይዳለምን?» (ቁጥር 2ኛ 3)።

በቆሮኝቶስ ክርስቲያናት በኩል ሥጋዊነታቸው የተገለጠው እርስ በርስ ባለመስማማት ነበር፤ በእኛስ በኩል ሥጋዊነታችን በምን ይገለጣል? አለመገልመስ እስካለ ጽረስ ሥጋዊነትም አብሮ እንዳለ መገንዘብ አለብን። ገን የሥጋዊነት መገለጫ ሊለያይ ይችላል። መለያዋትና መከራከር አለመቀረረብ፤ ለመንፈሳዊ ነገር ቀድሞኒያ አለመስጠት፤ ገጽዓለሽነት የመሳሰሉት የሥጋዊነት መገለጫዎች ናቸው።

ጥያቄ 5. ሀ/ በሐይወትህ መንፈሳዊ ገልጻሳ ነህ? መሆንህን ወይስ አለመሆንህን በምን አወቅህ?

ለ/ በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ ብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ሐሳኖች ናቸውን? አለመገልጫቸውን በምን ያሳያሉ?

2ኛ. መንፈሳዊ ጉልህና አገልግሎት ምን እንደሆነ ይገነዘባል፤ (5-9)

ሥጋውያን ክርስቲያናት እርስ በርሳቸው ከመለያየታቸውም በላይ በአገልጋዮች መካከልም የመለያየት ምክንያት ይሆናሉ፤ (ለምሳሌ ያህል ማርቆስ በጳውሎስና በባርናባስ መካከል መለያየትን ፈጠረ፤ ዮሐ. 15:36-41)። ይህንም የሚያደርጉት የአገልግሎት ነገር ገና ስላልገባቸው ነው፤ (ቁጥር 6-8)።

ሰው የእግዚአብሔር መሆኑን ከተገነዘበ «የእኩሌ ተከታይ ነኝ» ከሚለው የሐሳን ጭቅጭቅ ውስጥ አይገባም። የእግዚአብሔር ከሆነ አገልጋዮቹ በሙሉ የርሱ ናቸው እንጂ አንዱ ወይም ሁለቱ ብቻ አይደሉም።

የእግዚአብሔር ሀብት መሆናቸውን የተገነዘባቸው ስንቶች ናቸው? የእግዚአብሔር ከሆናቸው በሐይወታቸው እግዚአብሔርን ለማስቀደም ምን ያህል ጥረት ይታይባቸዋል? ለምትወሰኑት ውሳኔ «ይህ እግዚአብሔርን በበለጠ እንዳገለግል ይረዳኛል» ብላቸው ከረሳቸው ጋር ትነጋገራላቸው ወይ? ወይስ እንደ ከሃዲ የእግዚአብሔር ነገር ከውሳኔአቸው ውስጥ አይገባም? ለአንዳንድ ክርስቲያን ነን ባዮች በእግዚአብሔር ማመን እንደ ጌጥ ትርፍ ነገር እንጂ የሐይወታቸው መነሻና መጽረሻ አይደሉም። «የእግዚአብሔር እርሻ ናቸው፤ የእግዚአብሔር ሕንፃ ናቸው» የሚለው ቃል በሐይወታቸው ውስጥ ቦታ ያለው አይመስልም። እንግዲያስ እንድንሰው ይህን ካልተገነዘብ የመንፈሳዊ አገልግሎት ትርጉሙ በፍጹም ገና አልገባውም። ይህም ከሆነ መንፈሳዊ ሐሳንነቱ ሥር ከመስጸዱ የተነሣ እስተሳሰቡ ዓለማዊ ነው።

በእግዚአብሔር ሥረ ውስጥ እግዚአብሔር ለተለያዩ ሥረ የተለያዩ መሪዎችን ነው ይጠቀማል። እንደ ጳውሎስ ያሉ ወንጌላውያን ወንጌልን ለሌሎች ያደርሳሉ፤ እንደ አጽሎስ መጋቢና መምህራን የሚሆኑ ጸገሞ ያመኑትን በእምነታቸው እንዲያድጉ ይረዱአቸዋል። ሁሉም የቤተ ክርስቲያን

መፈጽሞች ለበለጠ ዓላማና ገብ በሕብረት መሥረት ይገባቸዋል። ይህም ገብ የቤተ ክርስቲያንን ዕድገት በየጊዜው በመገምገም የእግዚአብሔር ሕዝብ በእምነት ሲያድግ ማየት ነው፤ (ኢፌ.ፋ.11-13)። ሁላችንም ብንሆን የምናገለገለው መንፈሳዊ ዕድገት ሊሰጠን የሚችለውን እንዲሁ እሁሉስ ክርስቶስን በመሆኑ በልባችን ከእኛ ጋር ከሚያገለግሉት ከሌሎቹ የበለጠ ክብር የመፈለግ ምኞት ሊኖረን እይገባም።

ጥያቄ 6. ሀ/ በተለያዩ መልክ በመሪነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚኖሩ ገለገሎችን ሰዎች ስም ዝርዝር ጻፍ። እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ያለውን ዓላማ ተገባረዊ ለማድረግ አብረው በሕብረት የሚሠሩት እንዴት ነው?

ለ/ እንዳንዴ ሰይጣን በመካከላቸው የምቀኝነትን ሃሳብ በማምጣት፤ የእግዚአብሔርን ሥራ የሚያደናቅፍባቸውን መንገዶች ገለፅ።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገልግሎቶችን ከአገልጋዮች ወይም ከሸማግሌዎች እንፃር ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንፃር ካላየነው አገልጋዮችን እንደ ጣዖት ተደግፈናቸዋል ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «በጌታ የሚታመን አያኖርም» ይላል። ስለዚህ ከጌታ በስተቀር በሌላ የሚተማመን እንደሚኖር ገልጽ ነው።

3ኛ. መንፈሳዊ ጉልምስና የአገልግሎቱን ድካም በእግዚአብሔር

ሚዛን ላይ ያስቀምጣል፤ (10-17)

ሰውን የሚያይፉ መንፈሳዊ አገልግሎቶችን በሰው መሠዊድ (ገበታ) ላይ የሚያስቀምጥ የእግዚአብሔርን ሚዛን እያይም። እርምጃው ሁሉ ሰውን ለማስደሰትና ሰው በእርሱ እንዲደሰት ነው። ይህ ሳይሳካ ሲቀር ይሰባበራል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች እኔ የእክሌ ነኝ በማለት በመከረከር ላይ ሳሉ ለፈሳቸውም ለአገልጋዮቻቸውም የተዘረጋውን የእግዚአብሔርን ሚዛን ረሱ። የአገልጋዮችን ሕይወትና ድካም መዛኝ እግዚአብሔር እንዲሆን ዳውሎስ ያስረዳል።

ሆኖም ይህን ሲል አገልጋይ በኃጢአት ሲመላለስ እይገሠድ ማለት እይደለም። ኃጢአትን መገሠድ እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረል፤ (1ኛ ቆሮ.5:1-2 እና 11-13)። ይህን በዚህ ክፍል ውስጥ የሚናገረው ስለ አገልግሎት ድካም መዛኝ እግዚአብሔር መሆኑን ለማስረዳት ብቻ ነው። ስንቶች ነን «በመጨረሻ ጊዜ እግዚአብሔር ሥረዱን ገልጦ የሚመዝንበት ጊዜ ስለሚመጣ አሁን ሰውን ሳልመለከት እግዚአብሔርን በትጋት ላገለገል»

የምንል? ጸገሞም ሰው ይህን ካላለ እንዚአብሔርን ማገልገል እይቻልም።

በዚህ ነገር ሰው ካልተጠነቀቀ በሰው ተሰናክሎ የእንዚአብሔርን ቤት ወደ ማፍረስ ይደርሳል (16ና 17)። ያ ከሆነ ያገልገሎት ሽልማት ብቻ የማጣት ነገር ሳይሆን (14ና 15) ጠቅላላ ሕይወቱ በእንዚአብሔር ፍርድ ውስጥ ይወድቃል። ስለዚህ ሰውን ሳይመለከቱ ማገልገል ወደ ጽኑም ዋጋ ከመምረቱም በላይ በእንዚአብሔር ፍርድ ውስጥ እንዳንወድቅ ይረዳናል።

ጥያቄ 7. እኛ ስለ እንዚአብሔር ሚዛን ብናስብ ኖሮ የእኛ ወይም የሌሎች አገልገሎት በምን ዓይነት ነበር የሚለውጠው?

እንዚአብሔርን ማገልገል ብቻ በቂ አይደለም፤ እንዴት እንዳምናገለገለውም ማጤኑ ተገቢ ነው። የምንሠራው ሥረ ከንዱሕ ልብ የመነጨ መሆን ይገባዋል። ሥረው የእንዚአብሔር ቤት በሆነው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘላቂ የሆነ ለውጥን ማስገኘት አለበት። በእንዚአብሔር የፍርድ እሳት ውስጥ ለእርሱ ክብር ያልሆነ ወይም ከንዱሕ ልብ ሆነን ያልሠራነው ነገር ሁሉ (እንደ እንጨት፣ ሣርና አገዳ) ምንም ጥቅም እንዳሌለው ይታያል። ምንም እንኳን የእንዚአብሔር ልጆች ብንሆንና ብንጽንም ለሠራነው ሥረ ምንም ሽልማት አይኖርም። በትክክለኛ ንዱሕ መንፈስ ተነሣሥተን ለእንዚአብሔር ክብርና ለቤተ ክርስቲያን ጥሩ የሆነ ሥረ ከሠረን ሥረቱን ዘላቂ (እንደ ብርቱ ወርቅና የከበረ ጽንጋይ) ይሆናል። በተጨማሪም ከእንዚአብሔር ሽልማት እናገኛለን። በእንዚአብሔር ሚዛን ሲለክ ሥረቱን የሚያሸልም እንዲሆን እስቲ ሁላችንም ሥረቱንና ልቦናችንን እንመርምር።

1፭ቆሮ.3:15:- የአማኞች ሥረ እንዴት እንዳሚፈተን ነው የሚናገረው። እንዚአብሔር ስለ ኃጢአታቸው እንደገና በአማኞች ላይ እንዳማይፈርድባቸው ቃል ገብቷል። ኢየሱስ ክርስቶስ አስቀድሞ ለአማኞች ቅጣቱን ከፍሎላቸዋል (ዮሐ.5:24)። እውነተኛ እማኝ የእንዚአብሔርን ሥረ ሳይሠረ ወደ መንገዱ ተሳይሎ ሊገባ ይችላል፤ በሆንም ይህ ሰው አሁንም የእንዚአብሔር ቤተሰብ አባል ነው። 1፭ቆሮ.6:9-10 ግን የሚናገረው የእንዚአብሔርን የዘላለም ሕይወት ስጦታ ስላልተቀበሉና ዝም ብለው በኃጢአት ኑሮ ውስጥ ያለማቋረጥ ስለሚኖሩ ሰዎች ነው።

4ኛ መንፈሳዊ ጉልምስና በሰው ጥበብ ሳይሆን በእንዚአብሔር ጥበብ

እንደናገለገል ይረዳናል፤ (18-25)

እንደንጽ ጊዜ በሰው ፊት ተወዳጅ ሆኖ ለመቅረብ ሰው ብዙ ዓለማዊ ጥበብ ይጠቀማል። ግን ይህ በእንዚአብሔር ፊት ምንም ዋጋ

የለውም። «ጌታ የጥበብኞችን አሳብ ከንቱ እንጸሁነ ደውቃል»። ሰውን ማታለል ይቻላል እንዚአብሔር ግን ስለማይታለል በእንዚአብሔር ቤተ የዓለምን ጥበብ ማሰወገድ አለብን።

ሕይወታችንን በጥንቃቄ እንጠብቅ። በእንዚአብሔር እንጸምንመዘን ሳንዘነጋ በሕይወታችን እንዚአብሔርን ከማገልገል አንቦዝን። ሕይወታችን ለረሰ መጸሰቻ ሳይሆን እንዚአብሔርን ማክበሪያ ነውና በሕይወታችን እንዚአብሔርን እናክብር። «የእንዚአብሔር እርሻ ናቸው የእንዚአብሔር ሕንጻ ናቸው... የእንዚአብሔር ቤተ መቅደስ... ናቸው»።

መግቢያ

ለወንጌል ሥረ ቅንዓት ያላቸው አብያተ ክርስቲያናት ብዙውን ጊዜ ለወንጌል አገልጋዮች በቂ እንክብካቤ እያሳዩም። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ወንጌላውያንን እንድንከባከብ አጥብቆ ያስተምረናል። በዚህ ምዕረፍ ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ተገቢውን እንክብካቤ ስላላጸረገችለት የወቀሳ ጸብጻቢ ይጽፋላቸዋል። የእኛስ ቤተ ክርስቲያን ለወንጌላውያን ያላት እንክብካቤ እንዴት ነው? የዓለም ጥበብ የሚታየው ለሰዎች ወይም ለአንድ ሰው በሚሰጠው ክብር ነው። የእንዚአብሔር ጥበብ ግን ክብርን የሚሰጠው ለእንዚአብሔር ብቻ ነው።

1ኛ ቆሮንቶስ 4ን አንብብ።

ጥያቄ 8. «ሉሌ» በሚለው ቃልና «መጋቢ» በሚለው ቃል መካከል ያለውን ልዩነት ገለጽ።

ጥያቄ 9. በቁጥር 4 ላይ «በዚህ አልጸጽቅም እኔን የሚረርድ ጌታ ነው» ሲል ሐዋርያው ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 10. በቁጥር 6 ላይ «ስለ አንዱ በአንዱ ላይ እንዳቸሁም እንዳይታበዩ (እንዳትታበዩ)» ማለቱ ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 11. ከቁጥር 8 እስከ 13 ያለው ክፍል በገልጽ የሮሮ አፃፃፍ ነው። የጽሑፉን ጠቅላላ ሀሳብ በአጭሩ ገለጽ።

ጥያቄ 12. በቁጥር 15ና 16 ላይ «በወንጌል ወልጄአቸኝለሁና እንገዲህ እኔን የምትመስሉ ሁኑ» ሲል በምን እርሱን እንዲመስሉ ነው የሚጠይቃቸው?

ከቁጥር 1-5 ያለው ክፍል ከላይ የጠቀሳቸውን ነጥቦች ይከተላል። ሐዋርያው ጳውሎስና ባልጸረቦቹ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሲያገለገሉ ተጠሪነታቸው ለሰው ሳይሆን ለእንዚአብሔር መሆኑን ይገልጻል። ስለሆነም በመንፈሳዊ ሠረተኞች ዘንድ ታማኝ ሆኖ መገኘት አስፈላጊ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በረሱ ላይ እንኳ መኖሪያ እንዳማይቸል ይናገራል። ጳውሎስ ሰው

እንደመሆኑ ሊታለል እንደሚችል ያውቅ ነበር። ስለዚህም እንኳን በሰዎች ላይ ቀርቶ በረሱ ላይ ለመፍረጽ የማይችል መሆኑን ተረድቶ ነበር። የቆሮንቶስም ክርስቲያኖች በሠረተኞች ላይ ከመፍረጽ እንዲጠበቁ ያስጠነቅቃቸዋል።

ዳውሎስ ስለረሱና ስለባልደረቦቹ የእንዚአብሔር ሎሌና የእንዚአብሔር መጋቢ የሚሉትን ቃላት ይናገራል። በመጽሐፉ ሎሌ የሚባለው ተረ እሸክር ሲሆን መጋቢ ደግሞ በሎሌዎች ላይ የተሾመ የሎሌዎች ተቆጣጣሪ እሸክር ነው። ስለዚህ ሎሌም ሆነ መጋቢ ሁለቱም የእንዚአብሔር ባሮች እንጂ ባለቤቶች ስላልሆኑ ባንዱም መመካት የለብንም። ለቀጠረቸው ለእንዚአብሔር መልስ የሚሰጡ ተጠሪነታቸውም ለእንዚአብሔር የሆነ አገልጋዮች ናቸው።

በቁጥር 6 ላይ የአማርኛ ስህተት አለ፤ «እንደታበዩ» የሚለው «እንዳትታበዩ» ብሎ መነበብ አለበት። በቁጥር 6 እና 7 ላይ ሐዋርያው ክርስቲያኖች በሠረተኞች ላይ መመካት እንደሌለባቸው ይናገራል። የጠቀሰው ምሳሌ «ከተዳረው አትለፍ» የሚለው ጥቅስ በብሉይ ኪዳን የትም ቦታ ተጽፎ እይገኘም፤ ምናልባት በዘመኑ በኅብረተሰቡ የታወቀ ምሳሌ ሊሆን ይችላል። አገልጋዮች እንዚአብሔር በሰጣቸው ስጦታ ስለሚያገለገሉ ተገልጋዮች በአገልጋዮች ትሎታ መመካት የለባቸውም።

ጥያቄ 13. እንዳንጽ ሰዎች ወይም አገልጋዮች በቶሎታቸው የሚመኑ አሉ? መመካታቸውን የሚገልጹት እንዴት ነው?

ከቁጥር 8-13 ያለው ክፍል በአሸመር መልክ የቀረበ የዳውሎስ ወቀሳ ነው። ሀሳቡን በዝርዝር ለማግኘት እንድንችል ቁጥር በቁጥር እንመለከተዋለን።

ቁጥር 8፡- የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በዓለማዊ አስተሳሰብ ውስጥ ስላሉ በወንጌል ምክንያት እየተሰደዱ የሚናቁትን የወንጌልን አገልጋዮች ይንቁ ስለነበር ዳውሎስ «ነገሣቱን» በማለት ያሸጧቸዋል። በእርግጥ የነገሡ ከሆነ ከወንጌል አገልጋዮች ጋር አብረው በነገሡ፤ ማለት እሁን ለክርስቶስ ወንጌል ታሚኝ ሆነው ከአገልጋዮች ጋር በመሰለፍ በዓለማዊው ዚናቁና በኋላ በወቅቱ ከወንጌል አገልጋዮች ጋር አብረው ቢነገሡ ይካላል ይላቸዋል።

ቁጥር 9፡- ሐዋርያት የወንጌል ሥረ ቀደምተኞች ስለሆኑ ዓለም በስደትና በማንቋሽሽም ቀደምት እጽርጋቸዋለች። በዘመኑ የሞት ፍርድ የተረጋገጣቸው ወደ ሞታቸው ሲነዱ በሰልፍ ታጅበው ሚቶቹ ከሰልፍ መጨረሻ ተጽርገው በሕዝብ ይንጎጠጡ ነበር። ሐዋርያው ደን ምሳሌ ወስዶ ሐዋርያት በዓለም ብቻ ሳይሆን በመላእክትም እንኳ እየታዩ በውርደት ቦታ እንዚአብሔር እንዳስቀመጣቸው ይናገራል (መላእክት የሰዎችን ሕይወት ታዛቢ ለመሆናቸው የሚያስረዱ የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት፤

1ኛቆሮ.11:10I 1ኛ ጢዋ.3:16I 5:21I 1ኛ ጴጥ.1:12)::
እንገዲህ የአሸመሩ አቅጣጫ ይገባን። መንፈሳዊ አባቶች የሆኑት ሐዋርያት
እንዲህ ተዋርጸው ሳሉ ምእመናኑ ገን በትዕቢት ተነፍተው አገልጋዮችን
ቢያንገዋልሉ ምን ያህል መጥፎ ነገር እንደሆነ ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች
ያስረዳቸዋል።

ክቁጥር 10-13:- የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በኩረት አገልጋዮችን
ሲያንገዋልሉ አገልጋዮች ገን ለክርስቲያኖች ሲሉ በብዙ ውርደትና መከራ
ውስጥ አሉ። ይህ ክፍል ቤተ ክርስቲያንን ለወንጌል አገልጋዮች ተገቢ
እንክብካቤ እንዳታደርግ በጥብቅ ተግዛዩ ይናገረታል። ቤተ ክርስቲያንም
ይህን ተግዛዩ መስማትና ወንጌላውያንን እንዲቃሉ መሠረት ልትንከባከብ
ይገባታል።

ቁጥር 14:- ሐዋርያው ነገሩን ለማለሳለስ በፍቅር ብቻ ተገዶ ይህን
ወቅሳ እንዳቀረበላቸው ያሳስባቸዋል።

ቁጥር 15:- ለመጀመሪያ ጊዜ ወንጌልን የሰበከላቸው ጳውሎስ
ስለሆነ በክርስቶስ አባታቸው መሆኑን ያስታውሳቸዋል፤ ስለሆነም በገልጽ
ሊወቅሳቸው ይችላል። እንዲያውም ከሱ በኋላ መጥተው ካገለገሏቸው
ሞገዚቶች ይልቅ ይቀርባቸዋል። ይህ አነጋገሩ በተለይ እርሱን እንፈልገም
ያሉትን ክርስቲያኖች በጣም ሊገስጽቸው ይገባል።

ቁጥር 16:- ልጅ አባቱን መምሰል እንደሚገባው የእርሱን ምሳሌ
እንጂ የዓለምን ምሳሌ መምሰል የለባቸውም፤ 1ኛ ቆሮ.11:1I 1ኛ
ተሰ.1:6I ሮሜ 12:1 እና 2። የጳውሎስን የክርስቶስ እናደር በሚገባ
ተረጽተው እርሱን እንዲመስሉ ስለ እርሱ ሕይወት የሚያውቀውን
ጢዋቴዎስን ይልክላቸዋል። ጳውሎስ በስብከት ብቻ ሳይሆን በኑሮውም
ያስተምር ስለነበር እኛም የዘመኑ ወንጌላውያን እርሱን የሆነ ሕይወት ሊኖረን
ይገባል።

ክቁጥር 18-21:- ጳውሎስ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ተቃዋሚዎች
በተነሡበት ጊዜ እፍሮ ወይም በመቀዎም አኩሮሮ ከቤተ ክርስቲያኑ የማይቀር
መሆኑን በገልጽ ያውጃል። የጌታ አገልጋይ ነገሮች በጠረ መንገድ እንዲታዩ
መጣር አለበት።

ጥያቄ 14. በአሁኑ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ለአገልጋዮቿ ትክክለኛ
እንክብካቤ ምን እያደረገች ነው?

ክፍል 3. ክርስቲያን በዓለም ውስጥ እንጂ ከዓለም አይደለም፤

(ምዕረፍ 5)።

መግቢያ

ምንም እንኳን ክርስቲያን በእግዚአብሔር ጸጋ ከዓለም ርኩሶት የጸነ ቢሆንም በዓለም እስካለ ጽረስ አልፎ አልፎ ዓለማዊ ፀባይ ማሳየቱ አይቀርም። የቆሮንቶስም ክርስቲያኖች የዓለማዊ ፀባይ የሆነ የዘመት ሥረ በመካከላቸው ተነሥቶ ነበር። ነገር ግን ክርስቲያን በጋጢአት ሥር ስለማይኖር በንስሐ ከውጽቀቱ ተመልሶ ይነሳል። ጸጽቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃል ግን ጸገሞ ሰባት ጊዜ ይነሳል! በዚህ ተስፋ እንጽናና።

1ኛ ቆሮንቶስ 5ን አንብብ።

ጥያቄ 15. ከቁጥር 1 እስከ 2 ባለው ክፍል ውስጥ «ታብያቸኋል ይልቅስ እንድታዘኑ አይገባቸውምን?» ሲል ከጠቀሰው የዘመት ሥረ ጋር ትዕቢታቸው ምን ግንኙነት አለው?

ጥያቄ 16. ከቁጥር 3 እስከ 5 ያለውን ክፍል ከጣቴ. 18፡15-20 ጋር በማወዳደር መገለጫ ጻፍ።

ጥያቄ 17. ከቁጥር 6-8 ላይ ስለ እርሾ የተናገረውን አብረረ።

ጥያቄ 18. ከቁጥር 9-13ን በጥንቃቄ በማጥናት የሚከተለውን ጥያቄ መልስ። ክርስቲያን ከዓለማዊውን ረሱን መለየት የለበትም፤ ግን ክርስቲያን ነኝ ከሚል ሕይወቱ መጥፎ ከሆነ ከሱ መለየት አለበት። ለምን? መልስህ ገለፃ ያለው ይሁን።

የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በመካከላቸው ታላቅ ጋጢአት ሲካሄድ እንደሚዘነና እርምጃ እንደመውሰድ በዓለማዊ ጥበብ እየተመኩ ተቀምጠዋል። በመካከላቸው የነበረውም በጸል እንኳን በምእመናን መካከል ቀርቶ በማያምኑት መካከል እንኳ ተቀባይነት የለውም። ከአባሎች አንጹ ከእንጂ እናቱ ጋር በሥጋ ፍትነት ይኖር ነበር። ስለዚህ በጸል ብዙም ዘርዘር አይሰጥም። ግን ቤተ ክርስቲያኒቱ ዘም ማለቷ በጣም ጸካማ መሆኗን ያስረዳል።

«ይህን የሠረ ከመካከላቸው ይወገድ»። ሐዋርያው ቤተ ክርስቲያኒቱ

ማድረግ የሚገባትን በግልጽና በእርግጥ ይናገራል። እንዴት ከመካከላቸው እንደሚያስወግዱት መመሪያ ይሰጣል።

ምእመናን በእንድነት በክርስቶስ ስምና ሥልጣን ተሰብስበው ይህን በጸላፍ ከመካከላቸው ማስወገድ አለባቸው። በዚህ ስብሰባቸው ላይ ጌታ እርሱ በሥልጣኑና በኃይሉ ከመካከላቸው ይገኛል። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያኑ ውሳኔ የሰዎች ውሳኔ ሳይሆን የክርስቶስ ውሳኔ ነው፤ (ማቴ.18:15-20)።

በማቴ.18:15-20 ላይ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኝ እንደ ሰው ያልተናዘዘው ኃጢአት ካለው ምን ዓይነት እርምጃዎችን መውሰድ እንደሚገባን ያሳያል። በመጀመሪያ፡- ክርስቲያን የሆነ እንደ ሰው ኃጢአተኛውን ሰውዬ መውቀስ ይገባዋል። ሁለተኛ፡- ሰውዬው መናዘዝ ካልረገገ ግን በሁለት ወይም በሦስት የክርስቲያን ምስክሮች ፊት ይወስዳል። ሦስተኛ፡- እሁንም ሰውዬው አልናዘዘም ብሎ ከወሰነ፤ ለቤተ ክርስቲያን ይነገራትና ኃጢአተኛው ሰውዬ ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለው ሐብረት እንዲቋረጥ ይደረጋል። ዳውሎስም የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን ሰዎች የሚያሳስበው ይህንን የመጨረሻ እርምጃ እንዲወስዱ ነበር።

ጥያቄ 19. እንደዚህ ዓይነት እርምጃ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተወስዶ ያውቃል? እንዴት ተፈጻሚ? በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ሦስቱም ደረጃዎች ተፈጻሚ?

በቁጥር 5 ላይ ሐዋርያው ትርጉሙን ለመረዳት የሚያስችገር ቃል ይናገራል፤ «ለሥጋው ጥፋት ለሰይጣን እንዲሰጥ ኖርዱ ነው»። ምን ማለት ነው? ከቤተ ክርስቲያን ጉያ መውጣት ከክርስቶስ ቤት ተባባሪ ሰይጣን በነገሠበት በዚህ ዓለም ውስጥ መጣል ነው፤ ቆላስዶስ 1:13፤ 1ኛ ዮሐ.5:19 ተመልከት። «ለሥጋው ጥፋት» የሚለውም በቤተ ክርስቲያን መወገዝና ክርስቶስን ማስቀየም የሥጋ መቅሰፍት ሊያስከትል መቻሉን ማስታወሱ ነው፤ (1ኛ ቆሮ.11:30፤ ዮሐ.13:8-11)። እንግዲህ የዳውሎስ ሻላማ አጥፊው በጌታ እጅ ከተገሠደ አዘና ጎሳሐ ይገባና ነፍሱ ትጽናለች ማለት ነው እንጂ ያለንሰሐ መገባት ወደ ዓለም በመጣሉና በዓለም መከራ በመቀበሉ ብቻ ነፍሱ ትጽናለች ማለት አይደለም።

ቁጥር 6 ላይ እንደገና ስለ ትዕቢታቸው ይናገራል። በውጭ በትዕቢት ሲረመዱ በውስጣቸው ግን ኃጢአት እንደ እርሾ እየበላቸው ነው። እርሾ በመጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአት ምሳሌ ነው፤ (ማቴ.13:33፤ ገላ.5:9)።

ከቁጥር 7-8 ከብሉይ ኪዳን የእርሾን ምሳሌ ያቀርባል። በአይሁዶች የፋሲካ በዓል ቁጣ እንጂ እርሾ ያለበት ነገር አይበላም። ይህም የግብፅን ባርነት ትተው በነፃነት እንዳሉ አዲስ ሕይወታቸውን የሚያስረዳ ነው።

አሁንም ክርስቲያናት የዓለምን መጥፎ ሥረዎች ማሰወገድ አለባቸው።
«ፋሲካቸን ክርስቶስ ታርዷልና ስለዚህ በቅኅነትና በእውነት ቁጣ በዓልን እናጽርን እንጂ በአሮጌ እርሾ በክፋትና በገፍ እርሾም አይጸለም»።
ክርስቲያን በክርስቶስ ሞት ከታጢአት ባርነት ነፃ የወጣ ስለሆነ እንጾገና ወጸ ባርነት ለታጢአት ሥራ ራሱን መሸጥ የለበትም፤ (ሮሜ 6:12-14)።

ከቁጥር 9-13 ባለው ክፍል ውስጥ ከዚህ በፊት የጻፈላቸውን መልእክት በጸንብ እንዳልተረዱና አሁን እንጾገና ሊያስረዳቸው እንደሚሞክር እንገነዘባለን። የትምህርቱ ዋና ናፊ ነገር በቁጥር 12ና 13 ላይ ይገኛል።
«በውስጥ ባሉ ሰዎች ላይ አትፈርዱምን? በውጭ ባሉት ገን እንዚአብሔር ይፈርዳል። ክፋውን ከመካከላቸው አውጡት»። ክርስቲያን በዓለም እንጂ ከዓለም አይጸለም፤ (ዮሐ.17:15 እና 16)። ስለዚህ በጣዖት አምልኮአቸው እስካልተጠላለፈ ጽረስ ክርስቲያን ከዓለም ሰዎች ጋር አብሮ መኖር አለበት። ነገር ገን ክርስቲያን ነኝ እያለ በእንዚአብሔር መንገድ የማይመላለስ ከሆነ እንደዚህ ካለው ጋር እንኳን ለአባልነት በቤተ ክርስቲያን መቀበል ቀርቶ በጉርብትና እንኳ መወዳጀት ክልክል ነው። እንጽ አማኝ ከቤተ ክርስቲያን በቅጣት ከአባልነት ከተወገደ በኋላ ከእርሱ ጋር አባሎቹ በውጭ መወዳጀት የለባቸውም። እንዲህ ካጸረጉ የቤተ ክርስቲያኒቱን ተግሣድ በማክሸፍ ይበርዙታል። በቤተ ክርስቲያን የእርሱን መወገድ ጸገፈው ዘር ብለው ገን በውጭ ንጽግነታቸውን ቢቀጥሉ ወላዎቹና መንታ ምላስ ያላቸው ቀላማጆች መሆናቸው ነው። የተገሰጸውም ሰው የተግሣዱን ትልቅነት ባለመረዳት ንስሐ እንዳይገባ እንቅፋት ይሆኑበታል። ስለዚህ ይህን የሐዋርያውን ቃል በጥንቃቄ እንገንዘብ።

ጥያቄ 20. ክርስቲያን ነኝ እያለ ገን በታጢአት ውስጥ ለሚኖረው ሰው ሐብረታቸንን ማቋረጣቸንን የምንገልጸው እንዴት ነው?
በምሳሌ ገለጽ።

ትምህርት 2

የ4ኛ ቀን ጥናት

ክፍል 4. የምእመናን የእርስ በርስ መካሰስ (6:1-11)

የንባብ ክፍል: -1ኛቆሮ.6:1-11ን

ጥያቄ 21. በቁጥር 1 ላይ «በቅዱሳን ፊት መፋረጽ» ሲል ቅዱሳን የሚላቸው እነማንን ነው? አመፀኞቹን ያላቸው እነማን ናቸው?

ጥያቄ 22. ከቁጥር 1-8 የቆሮንቶስ ክርስቲያናት የፈጸሟቸው ስንት ስሕተቶች ተዘርዝረዋል? ምን ምን ናቸው?

ጥያቄ 23. ከቁጥር 9-11 ያለው ከቁጥር 1-8 ካለው ጋር የሃሳብ ዘምድናውን እስረዳ።

ቁጥር 1:- በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኝ ከአማኝ ጋር ይካሰስ ነበር። በተካሰሱም ጊዜ ለዳኝነት አማኞች ዘንድ ሳይሆን እማያምኑት ዘንድ ይሄዱ ነበር። ይህ እንኳን በክርስቲያን መካከል ቀርቶ በእይታዎቹ ባሕል እንኳ ተቀባይነት አልነበረውም። ጳውሎስም ይህ በክርስቲያናት መካከል መደረግ እንዳለበት ያስተምረል። በዚህ ክፍል ውስጥ አማኞችን ቅዱሳን ሲላቸው የማያምኑትን ደግሞ አመጽኞች ይላቸዋል። እመጽኝነታቸው ለእግዚአብሔር ሕግና በወንጌል በኩል ለቀረበው ለእግዚአብሔር ምሕረት ባለመታዘዛቸው ነው።

ከቁጥር 2-3:- አማኞች በፍርድ ቀን ከክርስቶስ ጋር በመተባበር በዓለም ላይ ይፈርዳሉ፤ (ዳንኤል 7:22፤ ማቴ.19:28)። እንግዲያስ በእሁኑ ጊዜ በሚነሡ ክሶች ላይ መፍረድ ይቻላል። ስለ ትዳር ጉዳይ ቀርቶ «በመላእክት እንኳ እንድንፈርድ» እግዚአብሔር ወስኗል። በመላእክት ላይ መፍረድ ማለትም በመላእክት ላይ መመልመን ማለት ነው። ወይም በመላእክት ላይ ሥልጣን መያዝ ማለት ነው። ይህም ሊሆን የሚችለው አማኝ ከክርስቶስ ጋር ስለሚነገሥ ክርስቶስም በመላእክት ላይ ስለነገሠ ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ መሸፈ እንዳመሆኗ መጠን ይህን ሥልጣን ከክርስቶስ ጋር ትካፈላለች፤ (ሮሜ 8:17፤ ኤፌ.1:22)።

ከቁጥር 4-5:- ቁጥር 4ን እንዳንድ የገፈክ ቋንቋ ሊቃውንት እንዲህ ብለው ይተረጉማሉ፤ «እንግዲህ ስለትዳር ጉዳይ የፍርድ ቤት ቢያስፈልጋቸው በቤተ ክርስቲያን የተናቁትን ሰዎች ፈረጆች እጽርጋቸውን አስቀምጡ።» እንዲህ ከተወሰደ ትርጉም «ምንም እንኳ ለዳኝነት የሚበቁ አማኞች በመካከላቸው ባይገኙም ዓለማውያን ፊት ሄዶ ከመፋረድ በቤተ ክርስቲያን ዘቆተኛው አማኝ የተሻለ ፍርድ ይሰጣልና እርሱን ሹሙት» ማለት ይሆናል። ነገር ግን ይህ አተረጎም ትክክለኛ አይደለም። ትክክለኛው ትርጉም የአማርኛው ትርጉም ስለሆነ በዚያው እንረጋለን። ጳውሎስ ጥያቄ ነው ያቀረበው፤ «በቤተ ክርስቲያን የተናቁትን ሰዎች ፈረጆች እጽርጋቸውን ታስቀምጣላቸውን?»። ማለት ዓለማውያን በቤተ ክርስቲያን የተናቁና የአማኝነት ሕይወት በጸንብ የማያውቁ ሰዎች ስለሆኑ በአማኝ ላይ በፍርድ እንዲቀመጡ አማኝ እነርሱ ዘንድ መሄድ የለበትም። በቁጥር 5ም ላይ በትዳር ጉዳይ የሚፈርዱ አማኞች የማይጠፉ መሆኑን አጠራጣሪ እንዳልሆነ ያረጋግጣል።

ጥያቄ 24. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሁለት ክርስቲያናት መካከል ክርክር ቢነሣ የሚታረቁት በምን መንገድ ነው?

ከቁጥር 6-8:- በዚህ ክፍል ሐዋርያው በመሠረቱ የመካሰስ ነገር በመካከላቸው መነሣት እንዳለለበት ይናገራል። ይህ በመሆኑ በክስ እንኳ ቢረቱ እንዳተሸነፉ ያስረዳቸዋል። እማኝ ከክርስቲያን ወንድሙ ጋር በሰላም መኖር አለበት። ቢካሰስ ጽኑም መሆኑን መገንዘብ አለበት። ገን በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክስ የተነሣው ወንድም ወንድሙን ስለሚያታልል ነበር። ይህ መሆኑን አልነበረበትም። ስለዚህ በዚህ በመካሰስ ጉዳይ የፈጸሟቸው ስሕተቶች እነዚህ ናቸው:-

1ኛ / እማኞች እርስ በርስ መፋቀርና መጸጋገፍ ሊገባቸው በውስጣቸው ክስ መኖሩ።

2ኛ / ክሱም ስለተበጸሉ ሳይሆን ወንድሞችን በማታለል ነበር።

3ኛ / ይህንም ክስ በእማኞች ፊት ሳይሆን በማያምኑ ፊት ያቀርቡ ነበር።

ከቁጥር 9-11:- እማኞች ከሳቸውን በማያምኑ ፊት ያቀረቡት በእማኝና በማያምን መካከል ምን ያህል ትልቅ ልዩነት እንዳለ ባለመረዳት ሊሆን ስለሚችል፥ ያለውን ልዩነት በዝርዝር ያስረዳቸዋል። «እመፀሮች የእግዚአብሔርን መንገድ አይወርሱም»። እመፀኝነታቸው በሁለት መንገድ ነው። 1ኛ / የእግዚአብሔርን ሕግ በሕይወታቸው አይጠብቁም።

2ኛ / እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ያቀረበላቸውን ጸኅኒነት አይቀበሉም። ስለዚህ የእግዚአብሔርን መንገድ አይወርሱም። ሕጉንም እንዴት እንዳረረሱ በዝርዝር ጽፎአል (ቁጥር 9 እና 10)። በቁጥር 11 ላይ የክርስቲያንን መለወጥ ያስተምራል። «ከእናንተም እንዳንጸቱ እንዳዚህ ነበራችሁ»። እሁን ገን:-

1ኛ. ታጥባቅኋል፤ ክርስቲያን ከኃጢአቱ እጽፍ በክርስቶስ ጸምና በመንፈስ ቅዱስ ታጥቧል። ጥምቀት የዚህ የመታጠብ የውጭ ምሳሌ ሆኖ ቀርቧል። ኃጢአት እጽፍ ወይም እርኩስ ነው፤ ስለዚህ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት የሚኖረው ከእጽፉ ሲታጠብ ብቻ ነው። ይህም በሥረ ሳይሆን እንዲያው በነፃ በክርስቶስ በማመናችን ብቻ ይሰጠናል።

2ኛ. ተቀድሳቅኋል፤ መቀደስ ሁለት ጸረጃ አለው። የመጀመሪያው ጸረጃ እማኝ ክርስቶስን የተቀበለ ዕለት በእግዚአብሔር መንፈስ ታጥቦ የእግዚአብሔር ዕቃ ይሆናል። ቅዱስ ዕቃ ነው፤ (3:16 እና 17)። ይህ የሚጸጋገም ሳይሆን በእማኝ ሕይወት እንደ ጊዜ ስለተፈጸመ እማኝ ቅዱስ ይባላል፤ (1:21 6:1)። ሌላው የቅድስና ጸረጃ በክርስቶስ ዳገም ምጽአት ጊዜ እማኝ ከኃጢአት ነፃ ይሆናል። እሁን እማኝ ከኃጢአቱ ንጹሕ ላለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስም ሕይወቱም ይመሰክራል፤ (1ኛ ዮሐ.1:8-10)። ነገር ገን ተቀድሳቅኋል ማለቱ የሁለተኛውን ዓይነት ቅድስና ሳይሆን የአንደኛውን ዓይነት ቅድስና ማለቱ ነው።

3ኛ. ጸድቃቅኋል፤ ይህ የፍርድ ቤት ቋንቋ ነው። እማኝ በእግዚአብሔር ፍርድ ዙፋን ፊት ቀርቦ ክሱ ተሰርዞለት የክርስቶስን ጽድቅ

በመገናጸፍ «ጽጽቅ» ተብሎ ተፈርዶለታል። ስለዚህ ስለ ኃጢአት ወዳሬት በፍጹም አይጠየቅም። ይህ ውሳኔ የሚሰጠን የምሥረቱ ነው። ይህን የምሥረቱ በእምነት የተቀበለ ሁሉ የዚህ ጽጽቅ ወረሽ ሆኖአል። እንግዲህ አማኝ ይህን መሰል ሲሆን የማያምን ጸገም የረከሰና በእግዚአብሔር ፍርድ ሥር ያለ ስለሆነ እንዴት አማኝ ለዳኝነት ጉዳይ ወደማያምን ዘንድ ይሄድ?

ትምህርት 2

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ክለሳ አጽርገህ የመወያያ ጥያቄዎችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረሰክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊ ስብሰባ አዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

ለመሬው:- ባለፈው ሳምንት ለሳምንታዊው ስብሰባ የተሰጡትን መመሪያዎች ተከተል። በውይይቱ ጊዜ እያንዳንዱ ተማሪ መልሱን እንዲናገር አጽርገ።

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ:- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካፈለው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የስብሰባው መሬ ከ5-10 ጾቂቃ ያህል የሚወስድ የስብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ፀሎት:- አብረቶሁ ለ10 ጾቂቃ ያህል ስለ እያንዳንዳቸውና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸግር ፀልዩ።

3. ክልሳ:- ለ15 ጾቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅላላ ባለ መልኩ ተመልክቱት (ክለሳ አጽርገ)።

መምህር:- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቂያና በጸንብ መረዳቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን ነገር በዘርዘር ይጻፍ።

የስብሰባው መሬ:- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ውይይት:- ለ25 ጾቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተግባራዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት

እንዲኖረቸው አድርገው።

1ኛ / በክርስቶስ ሕፃን በመሆንና በሥጋዊነት መካከል ያለውን መመሳሰልም ሆነ መለያዋት አስረዳ።

2ኛ / ሀ. በመንፈሳዊ ነገር መጉልበት የሚያስከትለውን ዘርዘር።

ለ. እኛና በእኛ ኃላፊነት ሥር ያሉት ምዕመናን እንዲጉለጹ ምን ማድረግ አለብን?

3ኛ / ሀ. አገልጋይ የእግዚአብሔር ሎሌና መጋቢ መሆኑን መገንዘብ ለምን ይረዳዋል?

ለ. ስለ አገልግሎታችን ምን አዲስ ሃሳብ ይሰጠናል?

ሐ. አገልግሎታችንን እንዴት አድርገን ነው የሚያሳድገው?

4ኛ / ሀ. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ንስሐ ሳይገቡ ኃጢአት የሚያዘውትሩ አባሎች በተግዛዥ ካልተወገዱ በቤተ ክርስቲያኑ ላይ ምንን ያስከትላሉ?

ለ. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በኃጢአት የሚመላለሱትን ለመቆጣት ምን ዓይነት እርምጃዎችን ነው መከተል ያለብን?

5ኛ / ሀ. በቆሮንቶስ አማሮች መካከል ክስ መነሣቱ ስንት ጉድለቶች ያሳያል? ምንድናቸው?

ለ. እነዚህ ጉድለቶች ምን በዘመናችን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ነው የሚታዩት?

5. ፀሎት፡- የተማረቸሁትን ነገር ተገባረዊ እንጽታደርጉት በፀሎት የእግዚአብሔርን ዕርዳታ በመጠየቅ ስብሰባችሁ ዝጉ።

ትምህርት 3

የ1ኛ ቀን ጥናት

ክፍል 5. የአማኝ አካልና ዘመት (6:12-20)

ሐዋርያው ዳዊት እንደ መሴ «አትስረቅ» ÷ «አትገደል» ÷ «አትመኝ» ÷ «አትመንዘር» በማለት ሕገን ብቻ አይደረድርም። ነገር ግን ክርስቲያን ከኃጢአት ለምን መረቅ እንዳለበት በማስረዳት ኃጢአትን ይከለክላል። ስለ ዘመት ሰፊ ትምህርት በመስጠት ክርስቲያን ከዘመት መረቅ ብቻ ሳይሆን ክርስቲያን ልምን ከዘመት መረቅ እንዳለበት ያስረዳል።

1ኛ ቆሮንቶስ 6:12-20ን በጥንቃቄ በመመልከት የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ።

- ጥያቄ 1. በቁጥር 12 «ሁሉ ተፈቅዶልኛል ሁሉ ግን እይጠቅምም» የሚለውን ሃሳብ እብረረ።
- ጥያቄ 2. በቁጥር 12 «ሁሉ ተፈቅዶልኛል በእኔ ላይ ግን አንድ ነገር እንኳ እይሠለጥንብኝም» የሚለውን እብረረ።
- ጥያቄ 3. በቁጥር 13 እና 14 ላይ መብል ለሆድ ከሆነ ሥጋ ለዘመት እለመሆኑን ዳውሎስ እንዴት ያረጋግጣል?
- ጥያቄ 4. ከቁጥር 15 እስከ ቁጥር 17 ሁለት ዓይነት «አንድነቶች» ተጠቅሰዋል፤ ምን ምን ናቸው?
- ጥያቄ 5. በዚህ ክፍል ውስጥ ሐዋርያው ዳውሎስ ዘመቱን በተለያዩ ምክንያቶች ይከለክላል፤ እነዚህን ምክንያቶች ዘርዘር፤ (ቁጥር 15-20።)

ከቁጥር 12-14፡- የቆሮንቶስን ምእመናን ዳውሎስ ስለክርስቲያን ነፃነት «ሁሉ ተፈቅዶልኛል» በማለት ሳያስተምረቸው አይቀርም። እነርሱ ግን ይህን ትምህርት አጣመሙ። ሁሉ ከተፈቀደ እንገደደስ ዘመቱም መከልከል የለበትም ማለት ሳይጀምሩ አይቀሩም። ስለዚህ ዳውሎስ «ሁሉ ተፈቅዶልኛል ሁሉ ግን እይጠቅምም» የሚለውን ሃሳብ መጨመር ነበረበት። በተጨማሪም ሰው በክርስቶስ ነፃነቱ የጽድቅና የቅድስና አገልጋይ እንዲያደርገው ነው እንጂ የኃጢአት ባሪያ በመሆን ራሱን ለዘመቱና ለመሳሰሉት ኃጢአቶች እንዲሸጥ አይደለም፤ (ሮሜ 6:13-14)።

ምንም እንኳን በአንዳንድ ነገሮች ላይ ነፃነት እንዳለን ብናውቅም እነዚህን ሁለት ጥያቄዎች መጠየቅ ይገባናል። አንደኛ፡- ይህ የማደርገው ነገር ለሥጋዬ፣ ለመንፈሳዊ ሕይወቴ፣ ለምስክርነቴ፣ ወዘተ የሚጠቅም ነው ወይ? መጽሐፍ ቅዱስን የሚቃወም ማንኛውንም ነገር መተው ይገባናል። ሁለተኛ፡- ይህ ነገር እኔን እየገዛኝ ወይም እየሠለጠነብኝ ነው? ብሎ መጠየቁ ተገቢ ነው። እኛ የክርስቶስ አገልጋዮች እንጂ የሌላ ነገር ተገዢ መሆን አይገባንም። ኃጢአት ሊቆጣጠረን አይገባም። ጥሩ ነው ብለን የምንላው እንደ ምግብ ያለ ነገር እንኳን ሃሳባችንና ፍላጎታችንን ሙሉ በሙሉ መቆጣጠር የለበትም።

- ጥያቄ 6. የትኞቹ መጥሮ ወይም መልካም ነገሮች ናቸው፣ ሰውን በቁጥጥረቸው ሥር አድርገው ለራሱና ለወንጌል እንቅፋት የሚሆኑት?

በቆሮንቶስ ሕዝብ መካከል «መብል ለሆድ ነው ሆኖም ለመብል ነው» የሚል ምሳሌያዊ እነጋገር ሳይኖር አይቀርም። የቆሮንቶስም አማኞች ይህን ምሳሌ በመመርኮዝ «ሥጋ ለዘመት ነው ዘመቱም ለሥጋ ነው»

ሳይሉ እይቀሩም። ይህንን እስተሳሰባቸውን ሐዋርያው «ሥጋ ገን ለጌታ ነው እንጂ ለዘሙት አይደለም» ብሎ ይቃወማል። እሁን ክርስቲያን ስለሆኑ ሥጋ ለዘሙት መሆኑ ቀርቶ ለጌታ ሆኖአል። ስለዚህ እሁን ክርስቲያን በሥጋው እግዚአብሔርን ማክበር አለበት። የክርስቲያን ሥጋ ለትንሣኤ ክብር ስለታጩ ሥጋቸን በክብር ላይ መዋል አለበት። እግዚአብሔር ጌታን ከሞት እንዳሥነው ሁሉ የእኛንም ሥጋ ከመቃብር ያሥነሳል።

ከቁጥር 15-17:- ዘሙት እግዚአብሔር ለጋብቻ የመሠረተውን ባልተፈቀደ መንገድ በሥራ ላይ ያውላል። እንደ ወንድ ከሴት ጋር በሥጋ ፍትወት ሲገናኝ ከእርሷ ጋር እንደ አካል ይሆናል። ይህ ዓይነት ኅብረት የተፈቀደው ለጋብቻ ብቻ ነው። እግዚአብሔር የመጀመሪያውን ጋብቻ ሲመሠርት «ሁለቱ እንደ ሥጋ ይሆናሉ» ብሏልና ሚስት ካልሆነች ሴት ጋር በሥጋ መገናኘት ይህን እንደነት በተከለከለ ሁኔታ መመሥረት ነው። ስለዚህ ሐዋርያው «ከዘሙት ሸሹ» ይላል። ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር መንፈሳዊ ኅብረት መሥርቷል። ከጌታ ጋር እንደ መንፈስ ሆኖአል። እንዲህ ከሆነ በዘሙት መሠማረት በእግዚአብሔር የተከለከለ ነው።

ቁጥር 18:- የዘሙት ኃጢአት ከሌሎቹ ኃጢአቶች ሁሉ ኃጢአተኛውን በቀጥታ ይጎዳዋል። ምክንያቱም እካሉን ከጌታ ወስዶ «ከጋለሞታ ጋር» ስለሚያስተባብር ነው። ስለዚህ ሰው የዘሙትን ኃጢአት በጥብቅ ማሰወገድ አለበት። ከጋብቻ ውጭ የሚፈጸም የሥጋ ገንኘት ሁልጊዜ ዘሙት ነውና ዘሙትን በሁሉም መንገድ ክርስቲያን ማስወገድ አለበት።

ከቁጥር 19-20:- ክርስቲያን ከዘሙት እንዲርቅ ሌላ ተጨማሪ ምክንያት ይሰጠዋል፤ የክርስቲያን አካል የመንፈስ ቅዱስ ማዳሪያ ነው። እያንዳንዱ እውነተኛ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን የተቀበለ ስለሆነ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሆኖአል። ስለዚህ ትምህርት በተጨማሪ የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከቱ፤ (1ኛ ቆሮ.3:16ና 17፤ ሮሜ 8:9 እና 15፤ ኤፌ.4:30፤ ቲቶ 3:4-7)።

ከአሥርቱ ትእዛዛት አንዱ «እታመንዝር» የሚለው ነው። እሁን በአዲስ ኪዳን ትእዛዙ መሻር ቀርቶ የትእዛዙ ጥበቅነት በአምስት ምክንያቶች ላይ ተመሥርቷል። እነዚህ አምስት ምክንያቶች እንደሚከተሉት ናቸው፤

- 1ኛ. የክርስቲያን አካል ከጌታ ጋር ስለተባበረ ሥጋውን በዘሙት ሥራ ማርከስ የለበትም፤ (ቁጥር 13 እና 15)።
- 2ኛ. የክርስቲያን ሥጋ ለክብር (ለትንሣኤ) ስለታጩ በረከስ ሥራ ላይ መዋል የለበትም፤ (ቁጥር 14)።
- 3ኛ. በዘሙት መሠማረት አካልን ከአመንዝረ ጋር ስለሚያስተባብር የዘሙት ሥራ መወገድ አለበት።

4ኛ. ከሌሎች ኃጢአቶች ሁሉ የዘመት ሥረ ስላሚገዳ ሰው ከዘመት መሸሸ አለበት።

5ኛ. ሥጋቸን የመንፈስ ቅዱስ ቤት ስለሆነ በሥጋቸን እግዚአብሔርን ማክበር አለብን፤ ዘመት እግዚአብሔርን ያስቀይመዋል እንጂ አያከብረውም፤ (19-20)። ዕብ.13:4 ጋብቻ ክብር፥ አመንዝረነት ግን በእግዚአብሔር የተከለከለ መሆኑን ያስተምረል። ስለዚህ ጋብቻ ከመመሥረቱ በፊትም ሆነ በኋላ ከጋብቻ ውጭ የሥጋ ፍትወት መወገድ አለበት።

ጥያቄ 7. ሀ/ በቤተ ክርስቲያን የዘመት ሥረ እንዳዚህ በጣም የበዛው ለምንድነው?

ለ/ ከጋብቻ በፊት የገብረ ሥጋ ገንኙነትን እንዳይለማመዱ ወጣቶቻችንን እንዴት እድርገን ነው በተሻለ መንገድ ልናስተምር የምንችለው?

ትምህርት 3

የ2ኛ ቀን ጥናት

ክፍል 6. ስለ ጋብቻ ምክር (ምዕረፍ 7)

ቁጥር 1-16 ላገቡት ምክር

የንባብ ክፍል፡- 1ኛቆሮ.7:1-16ን

ጥያቄ 8. በምን ዓይነት ነው መንገዱ ይህ ትምህርት ዛሬ ላሉት ወጣቶች፥ ለተጋቡት፥ ወዘተ ጠቃሚ ሊሆን የሚችለው?

ጥያቄ 9. በቁጥር 1 ላይ «ከሴት ጋር አለመገናኘት ለሰው መልካም ነው» ሲል ሐዋርያው ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 10. ዘመትን ለማስወገድ ጋብቻ ተሰጥቷል በማለት ሐዋርያው ሲያስተምር የጋብቻ ዓላማ ለዚህ ብቻ ነው ማለት ነው? ለመልስህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ ስጥ።

ጥያቄ 11. በቁጥር 4 ላይ ባል በገዛ ሥጋው ላይ ሥልጣን የለውም» ሲል ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 12. በቁጥር 6 ላይ «እንደፈቃድ እንጂ እንደ ተእዛዝ አልለም» ሲል ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 13. ከቁጥር 10-15 ባለው ክፍል ውስጥ «አትለያይ»፥ «አይተዋት»፥ «አትተወው»፥ «ቢለይ» እያለ ሲናገር

ጋብቻንና መፋታትን በመመልከት ለእነዚህ ቃላት ትርጉም ስሞ።

ከዚህ በፊት እንደተጠቀሰው የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሐዋርያውን ብዙ ጥያቄዎች ጠይቀውታል። ለመጀመሪያው ጥያቄአቸው በዚህ ክፍል መልስ መስጠት ይጀምራል።

ቁጥር 1 እና 2፡- በባሕላቸው አለማግባት እንደ ትልቅ ጽድቅ ይቆጠር ስለነበር አለማግባት ወይም «ከሴት ጋር አለመገናኘት» መልካም ነው፤ ብሎ ሙሉ በሙሉ ሳይሆን በመጠኑ በሃሳቡ ይስማማል። ግን ሰው ይህን መልካም ነገር አገኛለሁ ብሎ ረሱን ባለመግዛት በዝሙት እንዳይጠመጽ ያስጠነቅቃል።

ሰው እንዚአብሔር የሰጠውን መውጫ ንቁ ቢጠመጽ በእንዚአብሔር ፍርድ ሥር ይወድቃል። ያለሚስት ለመኖር ሰው ረስን የመቆጣጠር ቸሎታ ከእንዚአብሔር የተሰጠው መሆኑን ማግረት አለበት፤ (ቁጥር 7 እና ማቴ. 19፡11-12 ተመልከት)።

«ለረሱ ሚስት ትኑረው፤ ለረስዋ ባል ይኑረት» ሲል አንድ ወንድ ለአንድ ሴት እንጂ «ለረሱ ሚስቶች ይኑረት» ባለማለት ከአንድ በላይ ማግባትን ይከለክላል።

ቁጥር 3-4፡- «ሚስት በገዛ ሥጋዋ ላይ ሥልጣን የላትም፤ ባል በገዛ ሥጋው ላይ ሥልጣን የለውም»። ይህ አነጋገር በባልና ሚስት መካከል እኩልነት ያለ መሆኑን ያስገነዝባል። ባል ሚስቱን የረሱ ስሜት ማርኪያ ዐቃ አድርጎ መጠቀም የለበትም። ነገር ግን ረሱን ለሚስቱ እርካታ እንደ አገልግሎት አድርጎ ማቅረብ እንዳለበት ይህ ሐዋርያዊ ቃል ያስተምረናል። ሚስትም ለባልዋ እንዲሁ በማድረግ በጋብቻቸው መተሳሰብን ማሳየት አለባቸው።

ጥያቄ 14. ይህ ነገር እንዴት ነው ዛሬ ስለ ባልና ሚስት ካለው ሃሳብና ባሕል ጋር ሊቃረን የሚችለው?

ቁጥር 5፡- «እንዚአብሔርን አገለግላለሁ» ብሎ ሰው ሚስቱን ቢተው አገልግሎት በእንዚአብሔር ፊት ተቀባይነት አይኖረውም። በቃሉ የነገረንን ትእዛዝ በመናቅ እንዚአብሔርን ማገልገል እንችላለን። በዚህ ላይ ሐዋርያው ባልና ሚስት መለደዎት እንዳሌለባቸው ያዛል። መለየት የተፈቀደውም ለጸምና ለጸሎት ብቻ ያውም በስምምነትና ለአጭር ጊዜ ብቻ መሆኑን ማስተዋል አለብን። ባልዋው ወይም ሚስትየዋ ያሰቡት ሃሳብ ሌላውን ቅር ካሰኘ ሃሳቡ መሰረዝ አለበት።

«ሰይጣን እንዳይፈታተናቸው» በማለት ሐዋርያው ስለመለያየት ወይም ስለመከላከል ይናገራል። ባል ወይም ሚስት በሆነው ምክንያት እርስ በርስ ቢከለከሉ፥ የተከለከለው ወገን በሰይጣን ፈተና ቢወድቅ የወደቀውም፥ በመከልከል ፈተናውን ያስከተለውም በእግዚአብሔር ፊት ጥፋተኛ ናቸው። ስለዚህ ከላይ በቁጥር 3 እና 4 ላይ የተሰጠውን መምሪያ ባልና ሚስት በጥንቃቄ መከተል አለባቸው።

ቁጥር 6፡- ሐዋርያው ለጸምና ለጸሎት እርስ በርስ መለያየት እንደሚችሉ በቁጥር 5 ላይ ተናገሮአል። ይህን ንግግሩን በፈቃዳቸው እንጂ ነገሩን እንደ ትእዛዝ ቆጥረው «መጸምና መጸለይ ስላለብን መለያየት አለብን» ብለው የገጹታ እርምጃ መውሰድ እንዳይጀምሩ ቁጥር 6ን ጨምሮ ይጽፋል።

ቁጥር 7ን ከላይ ቁጥር 2ን ስንዘረዝር ጠቅሰነዋል። ሳያገቡ በንጽሕና መኖር ለሁሉ ያልተሰጠ መሆኑን ያስጠነቅቃል። እርሱ ራሱም ይህ ሳያገቡ በንጽሕና የመኖር ስጦታ እንዳተሰጠው ይመሰክራል።

ከቁጥር 8-9፡- በዚህ ክፍል ውስጥ ሐዋርያው ላላገቡና ለመበለቱ ምክር ይሰጣል። ሳያገቡ መኖር ተመረጭ ለመሆኑ ጌታችንም በወንጌል ተናገሮአል፤ ነገር ግን ይህ ለተሰጣቸው እንጂ ለሁሉ ስላልሆነ ሰው ባለማግባት ራሱን በፈተና ላይ መጣል የለበትም። ማግባት አለበት። ይህ ትምህርት በወንጌል ጌታችን እንዳስተማረው ስለተጠቀሰ ሐዋርያው «እኔ ግን አላዝም ጌታ እንጂ» ይላል። ይህን ሲል በሐዋርያነቱ ለክርስቲያኖች ትእዛዝ ለመስጠት መብት የለውም ማለት አይደለም።

ቁጥር 10 እና 11፡- ባልና ሚስት መለያየት የለባቸውም። መለያየት ቢመርጡ ግን ሳያገቡ በነጠላ ኑሮ መኖር አለባቸው። «ሚስትም ከባልዋ አትለያይ፤ ባልም ሚስቱን አይተዋት።» ይህ ትእዛዝ ሁለቱም ክርስቲያኖች ለሆኑ ነው የተሰጠው። ሐዋርያው ይህ ትእዛዝ በጌታችን የተሰጠ መሆኑን ይናገራል። የጌታም ትምህርት በወንጌል ውስጥ ተጽፎ ይገኛል፤ (ማቴ. 5:32፤ 19:3-9)። እንገዲህ በዚህ ላይ የምንመለከተው ጋብቻን መተው እንደ ራሱን የቻለ በጸል ነው፤ «ሚስትም ከባልዋ አትለያይ፤ ባልም ሚስቱን አይተዋት።» ግን ከዚህ የበለጠው ሁለተኛው ጾረጃ በጸል አለ፤ ደም እንዲህ እንቢ ብሎ ከተለያዩ በኋላ ሌላ ማግባት ነው። ይህንንም ሐዋርያው «ብትለያይ ግን ሳታገባ ትኑር ወይም ከባልዋ ትታረቅ» ብሎ ይከለክላል።

ስለመፋታት ሊነገር ያለውን ሁሉ ሐዋርያው እዚህ እይዘረዝረውም። ለምሳሌ ጌታችን «ያለ ዘመት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ» ያለውን ሐዋርያው አይጠቅስም። ያልጠቀሰበትም ምክንያት እዚህ የሚናገረው የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች የጠየቁትን ለመመለስ ብቻ እንጂ ስለ ጋብቻ ዝርዝር

ትምህርት ለመስጠት ስላልሆነ ነው። እኛ ግን ድንጋጌ ጨምረን ማየት አለብን።

ከቁጥር 12-16፡- የተቀላቀለ ጋብቻ ማለት ባል ወይም ሚስት ሳያምኑ ሲቀሩ ነው። በመጀመሪያውም ሁለቱም አማኞች ሳይሆኑ በኋላ ግን አንዳቸው በወንጌል ካሙኑ ማለቱ ነው እንጂ ክርስቲያን ያላመነቸውን በማግባት የተቀላቀለ ጋብቻ ማለቱ አይደለም።

እንዲህ ባለ ጋብቻ ውስጥ የማያምነው ወይም የማታምነው ለመለየት ብትፈልግ አማኝ መጨነቅ የለበትም። «ወንድም ቢሆን ወይም እህት እንዲህ በሚመስል ነገር አይገዙም።» አይገዙም ማለቱ አይታሰሩም፤ ነፃ ናቸው ማለቱ ነው። ይህ ከሆነ አማኝ ሌላ ለማግባት እንዳትፈቀዱለት እንገነዘባለን። ያም በጌታ የሆነ ጋብቻን ለመመስረት እጽል ስለሚሰጥ የማያምን ባለማግባት ዳግመኛ በተመሳሳይ ወጥመጽ መውጸቅ የለበትም። ይሁን እንጂ አማኝ ለጋብቻው መፍረስ ምክንያት መሆኑን የለበትም። «ያላመነቱ ሚስት ከእርሱ ጋር ልትቀመጥ ብትስማማ እይተዋት።» አማኝ «እሁን እኔ አማኝ ነኝ እንቺ ግን አታምኚም፤ ስለዚህ ከእንቺ ጋር በጋብቻ ታስራ መኖር አልፈልገም» ሊል አይገባውም። እንዲህ ታገሦ መኖር ምናልባት የማያምነውን ወገን ወደ እምነት ሊያመጣ ይቻል ይሆናል፤ «እንቺ ሴት ባልሽን ታድኚ እንዳሆንሽ ምን ታውቂያለሽ?»።

ምናልባት ከማያምን ጋር በጋብቻ ታስሮ መኖር አማኝን የሚያረክስ መስሎ ታይቷቸው ሳይሆን እይቀርም፤ ምክንያቱም ሐዋርያው «ያላመነ ባል በሚስቱ ተቀድሷልና» ይላል። ይህ ዓይነቱ አስተሳሰብ፤ አማኝ ከማያምን መለየት አሁንም በአንዳንዶቹ ዘንድ እንደሚገኝ ይሰማል። ማንም በመንፈስ ቅዱስ ተመረሁ ብሎ ይህንን የሐዋርያውን ቃል በመናቅ ከማታምን ሚስቱ መለየት የለበትም። ይህ ከፈሪሳውያን የበለጠ ገብዝነትና የዲያብሎስ ትምህርት እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ትምህርት አይደለም። አማኝ ከማያምን ባለ ጋር በጋብቻ ብትኖር የእርሷ ቅድስና እሱን ይባርክዋል እንጂ የእርሱ አለማመን እሷን አያረክሳትም።

ይህ የመቀደስ አነጋገር ከአማኝ ልጆች ቅድስና እንጻር የተነገረ ነው። «ልጆቻቸው የተቀደሱ ናቸው»። የአማኝ ልጆች በወላጆቻቸው እምነት ምክንያት የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ወረሾቹ ለመሆናቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤ (ዘፍ.17:7)። ስለሆነም እንደ ክርስቲያን በጌታ ትምህርትና ተገዛዩ ሊኮተኮቱ ይገባቸዋል፤ (ኤፌ.6:4)። ሆኖም ይህ ማለት ክርስትና በዘር ይተላለፋል ማለት አይደለም። የአማኝ ልጅ ረሱ ጌታን በገሉ ካልተቀበለ የወላጆቹ እምነት አያጽኑትም፤ (ሕዘ.18:10-13)።

የ 3ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮንቶስ 7:17-24)

ማሳሰቢያ!

በዚህ የተሰጠውን ዝርዝር ጥናት ከመመልከትህ በፊት ቃሉን በረከህ በመመርመር ለቀረቡልህ ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት ሞክር።

ጥያቄ 15. በቁጥር 20 ላይ «እያንዳንዱ በተጠረበት መጠረት እንደዚሁ ይኑር» ሲል ሐዋርያው ምን ማለት ነው?

ጥያቄ 16. ባሪያዎች በባርነታቸው እንዳይጨነቁበት ባሉበት ሁኔታ እግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ ከመከረቸው፤ በቁጥር 23 ላይ «የሰው ባሪያዎች አትሁኑ» ማለት ምን ማለት ነው?

በዚህ ክፍል ውስጥ ሐዋርያው ስለ ጋብቻ ተወት አድርጎ ስለ አጠቃላይ የክርስቲያን ኑሮ ይናገራል። በቁጥር 17 ላይ እያንዳንዱ ክርስቲያን ጌታን ሲቀበል በነበረው ኑሮ መቀጠል እንጂ ክርስቶስን ከተቀበለ በኋላ ኑሮውን ለመቀየር ክርስቶስ እያስገድጸውም። መቀየር ያለበት የጋጢአት ኑሮን እንጂ የሥራ ስምሬትን መቀየር አስፈላጊ አይደለም። በማንኛውም ሥራ ብንሠማረ በዚያ ጌታን ማገልገል እንችላለን።

በሚከተሉት ጥቅሶች ውስጥ ሰው ይሰማረባቸው የነበሩትን እንዳንጽ የሥራ መስኮች ምሳሌ ይሰጣል። እነርሱም ባርነትና ጌትነት ናቸው፤ (20-24)። «ባርያ ሆነህ ተጠርተህ እንደሆነ አይገደብህ»። ይህም ማለት ባርነት የክርስቶስ አገልጋይ ከመሆን አይከለክልህም ማለት ነው። ሆኖም ባርነትን የተመረጠ ኑሮ አድርገህ ተቀበለው ማለት አይደለም። ሰው በነጻነት ለመኖር መንገድ ካገኘ ነጻነቱን ይጎናጸፍ፤ ነገር ግን ነጻነት መጎናጸፍ ባይቻል ነጻ እስከሚሆን ድረስ በባርነቱ የክርስቶስ አገልጋይ መሆን ይቻላል።

እንዲህ በባርነቱ በክርስቶስ የማይጸገኛ ሆኖ ነጻነት ስለሌለው ሁልጊዜ ተስፋ ቢስ በመሆን ቢኖር ለሰው ባሪያ መሆኑ የእግዚአብሔር ባሪያ ከመሆን ከልክሎታል ማለት ነው። ይህም ከሆነ የእግዚአብሔር ባሪያ መሆኑ ቀርቶ የሰው ባሪያ ሆነ ማለት ነው፤ «ባሪያ ሆኖ በጌታ የተጠረ የጌታ ነጻ ነውና፤» (ቁጥር 22)።

ቶገር ሰውን እግዚአብሔርን ከማገልገል ሊከለክለው አይቻልም።
ምንም እንኳ ሰው ክፉ በሆነ ባርነት ቢያዝም በዚያ ውስጥ እንኳ በመንፈስ
ነጻ የወጣ ነውና አገልግሎቱን ለእግዚአብሔር ሊያጸርገው ይቻላል።

ይህ የሐዋርያው ትምህርት «መጽሐፍ ቅዱስ ባርነትን ይጸገፋል»
ለሚለው ጥረዝ ነጠቅ የነቀፋ አስተያየት መነሻ ሆኖአል። ነገር ግን እዚህ
ላይ ሐዋርያው ነጻነትን አይቃወምም፤ «እርነት ልትወጣ ቢቻልህ ግን እርነትን
ተቀበል፤» (ቁጥር 21)።

ሐዋርያው እዚህ ላይ ክርስቲያን በጭቆና ውስጥ ሳለ እንዴት ጭቆናን
መቋቋም እንደሚችል መንፈሳዊ መምሪያ መስጠቱ ነው። በተጨማሪም
ስለመገረዝና ስለአለመገረዝ ይናገራል፤ «ማንም ተገርዞ ሳለ ተጠርቶ እንደሆነ
ወደ አለመገረዝ አይመለስ» (ቁጥር 18)። በሰው ልቦና ውስጥ ሁልጊዜ
መጓጓት አለ። እግዚአብሔር በሰጠው ረከቶ በአእምሮ ሰላም እንዲመቀመጥና
እግዚአብሔርን እንዲማገልገል ሁልጊዜ የሌላውን ነገር ወይም ያልሆነውን
እያሰበ በማጉረም መኖር ለክርስቲያን አይገባውም። «እያንዳንዱ
በተጠረበት እንዲሁ ሆኖ በእግዚአብሔር ዘንድ ይኑር፤» (ቁጥር 24)።
እንዲሁ ሆኖ በመንፈስ ነጻ ሆኖ በምስጋና ለመኖር ክርስቲያን ከእግዚአብሔር
ነጻነት ተሰጥቶታልና በሆነው ባልሆነው እያሟረረ መበላጩት የለበትም። ነገር
ግን ክርስቲያን በተሰጠው የኑሮ ጥሪ በእግዚአብሔር ፊት በምስጋናና በጽል
መኖር አለበት።

ጥያቄ 17. ይህን ምክር በትምህርታቸው፣ በዘረቸው፣ በኑሮ ጸረጃቸው፣
ወዘተ ለማይደሰቱ ሰዎች እንዴት አጽርገን ነው እንዲገባቸው
ማጽረግ የምንችለው?

ትምህርት 3

የ4ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛቆሮ.7:25-35)

መግቢያ

ሐዋርያው በዚህ ክፍል ውስጥ አለማግባት ለምን ከማግባት እንደሚሻል
ሁለት ምክንያቶችን በመስጠት ያስተምራል። እነዚህ ምክንያቶች፡- 1ኛ/
በአሁኑ ዘመን ስጾት ስላለ በጋብቻ ውስጥ ያሉ በስጾት ጊዜ ካላገቡት የበለጠ

ስደቱ ይከብዳቸዋል፤ (ቁጥር 28)። 2ኛ / ጌታን በእንድ ልብ ለማገልገል አለማግባት ከማግባት ይሻላል፤ (ቁጥር 32-33)። ሆኖም ገን አለማግባት ረስን የመግዛት ጸጋ ለተሰጣቸው ብቻ እንጂ ለሁሉ አይሆንም። ይህ ጸጋ ያልተሰጣቸው ባያገቡ ሐዋርያው እንዳለው በስሜት ወደ መቃጠል ይወድቃሉ። እንደዚያ እንዳይሆን ካለማግባት ማግባት ይሻላል፤ (7:1-2)።

ጥያቄ 18. በቁጥር 25 ላይ «የጌታ ትእዛዝ የለኝም» ሲል ምን ማለት ነው?

ጥያቄ 19. በቁጥር 28 ላይ «እንዲህ በሚያደርጉ ላይ በሥጋቸው መከራ ይበዛባቸዋል» ሲል ምን ማለት እንደሆነ አብረረ።

ጥያቄ 20. አለማግባት ከማግባት የተሻለ መሆኑን በሁለት ምክንያቶች ይደግፋል፤ እነዚህን ምክንያቶች ጥቀስ፤ (ቁጥር 29-35)።

ቁጥር 25 «ስለጸናገልም የጌታ ትእዛዝ የለኝም» እንደበፊተኛው (ቁጥር 10 እና 11 ጌታ ያስተማረው በወንጌል እንደተጠቀሰው የለኝም ማለት ነው እንጂ መንፈስ ቅዱስ ይህንን እንዲናገር አልመረውም ማለት አይደለም። እንዲያውም በቁጥር 40 ላይ ይህን ሲያስተምር የእግዚአብሔር መንፈስ አየመረው እንደሆነ ይናገራል።

«ምክር እመክረለሁ»። በዚህ ክፍል ውስጥ የሚያስተምረቸው እንደ ትእዛዝ ሳይሆኑ በምርጫ የሚደረጉ ምክሮች ናቸው። ሰው የሚወስደውን የእርምጃውን ውጤት አውቆ ባለው ነፃነት እንዲወስን ሐዋርያው ስለጸናገል ጋብቻ ምክር ይሰጣል። የማግባትንም ያለማግባትንም ውጤት በየመሥመሩ በማስቀመጥ ውሳኔው የምእመኑ እንደሆነ ያስተምራል። በተጨማሪ ይህ ትምህርት ምእመኑን «ምነው ባላገባሁ ኖሮ» ወይም ያላገባው «ምነው ባገባሁ» እያለ ያለበትን ሁኔታ እንዳያማርር ይመክራል፤ (ቁጥር 27)።

ማግባት ወይም አለማግባት የገል ምርጫ ጉዳይ ወይም ለእያንዳንዱ እግዚአብሔር እንደሰጠው በነፃነት የሚወሰድ እርምጃ ነው እንጂ የኃጢአትና የቼጽቅ ጉዳይ አይደለም። ማግባትም አለማግባትም ተፈቅዷል፤ (ቁጥር 28)። እንዲያውም ጋብቻን መከልከል የዲያብሎስ ትምህርት እንደሆነ ሐዋርያው በሌላ ቦታ ያወግዛል፤ (1ኛ ጢሞ.4:1 እና 2)።

ጥያቄ 21. ለምንድነው እንዳንድ የክርስቲያን ሃይማኖት ቡድኖች መሬዎቻቸው (ቁሶቹ) እንዲያገቡ የሚፈቅዱላቸው? በይቃቸውና ምክንያታቸውን ገለጽ።

ከቁጥር 29-31:- በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ያለው ምክር በቁጥር 27 ካለው ምክር ጋር ይስማማል። ሰው በማግባቱ «ምነው ባላገባሁ ኖሮ» ወይም ባለማግባቱ «ምነው ባገባሁ» ብሎ መጸጸትና የልብ ሰላም

ማጣት የለበትም። ምክንያቱም ጋብቻ የዚህ ዓለም ኑሮ ጉዳይ ብቻ ስለሆነ እንደ ቀን እንዳልነበር የሚሆንበት ወቅት ይመጣል። ጋብቻ ብቻ ሳይሆን በጠቅላላው የአሁኑ ሥርዓት የሚሻርበት ወቅት ስለሚመጣ ክርስቲያን ባለው ተዳሰቱ በምስጋናና ረስን በመገዛት መኖር አለበት። ከዚህ ሃሳብ ጋር የዮሐንስ ረእይ 21:4ን ተመልከት።

ነገር ግን በጊዜው ቸገር ምክንያት አለማግባት ይቀላል በማለት ሐዋርያው የረሱን ምክር ክርህረጌ እንዳር ይሰጣል፤ (ቁጥር 25 እና 32-35)። ሰው ካገባ ለረሱ ማሰብ ቀርቶ ለሚሰቱና ለልጆቹ መጪነቅ ይጀምራል። ይህም በቸገር ላይ ቸገር ያስከትላል። ስለዚህ መላ ልቡን በጌታ አገልግሎት ላይ ማሰማረት ያስቸገረዋል። እንገደደስ ሰው ከጋብቻ የሚቆጠበው ለረሱ ምቹትን ፍለጋ ሳይሆን ባልተከፋፈለ አእምሮ ጌታን ማገልገል እንዲቻል መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ሐዋርያው የረሱን ሕይወት ምሳሌ በማድረግ ሰው ባለማግባት ምን ያህል ለጌታ ሥረ በነፃነት እንደሚሰማረ ይናገራል። ስለዚህ ከማግባት ይልቅ አለማግባትን ይመርጣል።

ጥያቄ 22. ያላገባ ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲኖር ብዙ ሰዎች እንዲያገባ ሊያስገድዱ የሚሞክሩት ከምን የተነሣ ነው? ይህ ትክክል ነው?

አሁንም ደገመን መንገዝብ ያለብን፡- 1ኛ/ ጋብቻ ኃጢአት የለበትም። 2ኛ/ አለማግባት የገል ጥቅምን ፍለጋ መሆን የለበትም፤ ግን ለጌታ ሕይወትን የመሠዋት ጉዳይ ነው እንጂ፤ ማቴ.19:12ን እንመልከት። «ስለመንገሥተ ሰማያትም ረሳቸውን የሰለቡ ጃንዳረቦች አሉ።» ይህም ማለት ረሳቸውን እንደ ስልብ ቆጥረው በነጠላ ኑሮ ጌታን የሚያገለገሉ ማለት ነው። «ያልተጋባቸ ሴትና ጽንገል በሥጋም በነፍሱም እንዲቀደሱ የጌታን ነገር ያስባሉ፤ የተጋባቸ ግን ባሏን እንዴት ጸስ እንድታሰናው የዓለምን ነገር ታስባለቸ፤» (ቁጥር 34)።

ነገር ግን ይህን የመሥዋዕትነት ኑሮ መቀበል የሚችሉ ረስን መገዛት የተሰጣቸው ብቻ ናቸው እንጂ ሁሉም አይደሉም። ስለዚህ ሐዋርያው «ላጠምዳቸሁ ብዬ አይደለም» ይላል። «የቆጡን አወርጽ ብላ የብብቷን ጣለቻ» ወይም «አተርፍ ባይ አጉዳይ» እንዳንሆን መጠንቀቅና በአቅማችን ማዳር ይኖርብናል።

ትምህርት 3

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ክለሳ አጽርገህ የመወያያ ጥያቄዎችንም

በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረሰክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጁ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ፡- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካፈለው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመመረጥ የስብሰባው መሬ ከ5 እስከ 10 ጾቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የስብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት፡- አብረቻሁ ለ10 ጾቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸሁና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸግር ጸልዩ።

3. ክልሷ፡- ለ15 ጾቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅላል ባለ መልኩ ተመልከቱት (ከላሳ አጽርጉ)።

መምህር፡- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጽንብ መረዳቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን ነገር በዝርዝር ይጻፍ።

የስብሰባው መሬ፡- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ውይይት፡- ለ25 ጾቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተገባረዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ እመለካከት እንዲኖራቸው አጽርጉ።

1ኛ / ሀ. በ6:12-20 ዘመትን የከለከለበትን ምክንያቶች ዘርዘር።
ለ. በቤተ ክርስቲያንህ የዘመት ቸግር አለ?
ሐ. ምን ዓይነት እርምጃ እየወሰዱ ናቸው?

2ኛ / ሀ. አለማግባት የተፈቀደው ለነማን ብቻ ነው?
ለ. እነዚህን እንዴት ለይተን ማወቅ እንችላለን?
ሐ. ለምንስ አለማግባት የተሻለ ነው ተባለ?
መ. እነዚህ ምክንያቶች ላለንበት ዘመን ጠቀሜታቸው ምንድነው?

3ኛ / ሀ. የአማኝ ልጆች ቅዱስ ናቸው ሲል ምን ማለቱ ነው?
ለ. የግል እምነታቸው የት ይገባል?
ሐ. የአማኝ ልጆች የበለጠ በእግዚአብሔር መንገድ እንዲሄዱ ወላጆቻቸውና ቤተ ክርስቲያናቸው ያለባቸው ኃላፊነት ምን ዓይነት ነው?

5. ጸሎት፡- የተማሪቻሁትን ነገር ተገባረዊ እንድታጽርጉት

የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት በመጠየቅ ስብሰባቸውን ዝጉ።

የሳምንቱ ስጠቃላይ መግቢያ

በዚህ ሳምንት ከምዕረፍ 7:38-40 ጀምረን እስከ ምዕረፍ 9:14 እናጠናለን። በ7:38-40 ያለው ስለ ጋብቻ የመጸምጸሚያ ሃሳብ ነው። ምዕረፍ 8 ላይ ሐዋርያው አዲስ ሃሳብ ይጀምራል፤ ያም ስለ ክርስቲያን ነፃነት ነው። ይህንን ሃሳብ እስከ ምዕረፍ 10 መጨረሻ ጽረስ ይከታተላል። ምዕረፍ 10ን በሚቀጥለው ሳምንት እናጠናለን።

እንግዲህ በዚህ ክፍል ሐዋርያው የክርስቲያንን ነፃነትና የፍቅርን ጉዳታ በማወጃጸር ይጽፋል። ሌሎችን ለመጥቀም ሲል ክርስቲያን በክርስቶስ ያለውን ነፃነት በፍቅር መሻር አለበት። እንግዲህ እኛም ይህ ቃል እንዴት እንዳሚመለከተን እያሰብን የሳምንቱን ጥናት እንጀምር።

ትምህርት 4

የ1ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛቆሮ.7:36-40)

ጥያቄ 1. ዳገመኛ ለማግባት የሚፈቀደው መቼ ነው? (ቁጥር 39ና 40፤ 1ኛቆሮ.7:15፤ ማቴ.5:32)

ቁጥር 36 የተለያዩ ትርጉም የተሰጠው ከባጽ ጥቅስ ነው። በዚህ ላይ ባደረግሁት ጥናት መሠረት የሚመስለኝን ትርጉም አቀርቤአለሁ፤ ነገር ግን ሙሉ በሙሉ አጥጋቢ የሆነ ትርጉም አላገኘሁም።

አሁን ያለውን የአማርኛውን ትርጉም ቃል በቃል ከገሪኩ ከተተረጎመው ጋር እናስተያየው። ከገሪኩ ቃል በቃል ሲተረጎም እንዲህ ይላል፡-

— ነገር ግን ሰው የእርሱ ስለሆነቸው ጽንገል የማይገባውን እንዳደረገ ቢያስብ፥ ጽንገሊቱም በዕጽሜ እየገፋቸ ብትሂጽ፥ እንዲሁም ለማጽረግ ገደታ ቢኖርበት፥ የሚወጸውን ያጽርገ፤ ኃጢአትን አይሠረም ይጋቡ።

እንግዲህ በዚህ መሠረት ሁለት አተረጓጎሞች ይገኛሉ፤ እንደኛው የተጠቀሰው ሰው የጽንገሊቱ አባት ሲሆን ሁለተኛው አማራጭ ደግሞ የተጠቀሰው ሰው የጽንገሊቱ እጮኛ ነው። አባቷ ነው የሚሉ ይጋቡ የሚለው ገሥ መተርጎም ያለበት «ያጋባቸው» ብሎ ነው ይላል።

የሁለተኛውን አተረጓጎም የሚጸገሩ ጸገም እንዲህ ይላሉ፤ ምንም እንኳን ገሡ ደጋግቸው የሚል ትርጉም ቢኖረውም በዚህ ጥቅስ ላይ ተስማሚው አተረጓጎም ይጋቡ የሚለው ነው ይላሉ። በተጨማሪም በነጠላ ቁጥር ሆኖ ደጋግቸው ሳይሆን ገሡ በብዙ ቁጥር የተነገረ ስለሆነ «ይጋቡ» ተብሎ መተርጎም አለበት፤ ደም እጮኛዎቹን ነው የሚያመለክተው ይላሉ።

የመጀመሪያው አተረጓጎም ይመረጣል፤ የሚከተሉትም ምክንያቶች ይህንኑ ያረጋግጣሉ።

1ኛ / ለወጣቶቹ በእጮኝነት መዋዋል በዚያን ጊዜ ባህላቸው አይፈቅዱም፤ ነገር ግን አባት ጽንግል ሴት ልጁን በጋብቻ መስጠት የተለመደ ነበር። ስለዚህ የጥቅሱ ሃሳብ ይህ ነው፤ «አንድ አባት ሴት ልጁን ለጋብቻ ባለመስጠት የማይገባውን እንዳደረገ ቢመስለው ደጋግት»።

2ኛ / በግሪክ ቋንቋ «የእርሱ የሆነቸው ጽንግሊት» የሚለው አነጋገር ለእጮኛ አይውልም፤ ለአባት ግን ይውላል።

3ኛ / እጮኛ ብትሆን ኖሮ እጮኛዋ ላለማገባት ከወሰነ ለምን እንደ በጸል ይቆጠራል? የማይገባሉ ለምን ይሆናል? አላገባም ብሎ ከተዋት እሁን የርሱ አይደለቸውም። አባት ከሆነ ግን ጋብቻን ከክለክላት «ይህችን ልጅ በጸልኳት» ብሎ ትክክለኛ ነገር ማድረግ አለማድረግ ሊያጠራጥረው ይቻላል።

ስለዚህ የጥቅሱ ጠቅላላ አነጋገር ይህ ነው፤ አንድ አባት ወጣት ልጁን ልጅ ኖረው እንዳታገባ አስጠብቋት የማግኘቷ ወቅቷ ሲተላለፍባት አይቶ የማይገባውን ያደረገ ቢመስለውና እንዲያጋባት ገድቶ ቢሆንበት ለጋብቻ ቢሰጣት ኃጢአት እያደርገው የቀረበላት እጮኛና እርሷ ይጋቡ።

ቁጥር 37:- እሁንም የግሪኩን ቃል በቃል መተርጎም አለብን፤ የአማርኛ ትርጉማችን በቂ አይደለም። ግን በረሱ ልብ ጸንቶ የቆመ፣ ገደታ ከሌለበትና፣ በረሱ የመወሰን መብት ካለው፣ የረሱም የሆነቸውን ጽንግል በጽንግልና ለመጠበቅ በረሱ ልብ ወስኖ ከሆነ መልካም አደረገ።

* እንገዲህ የጥቅሱ ሃሳብ፣ ይህ አባት ልጁን ልጅን በጽንግልና እንድትኖር በረሱ ሳይጠራጠር የወሰነና ይህን ለመወሰን መብት ካለው (የሰው ተገዥ ባሪያ ካልሆነ ወይም አንድ ዓይነት ገዳጅ ከሌለበት ማለት ውል መሳይ ነገር ባያስገድጸው) መልካም አደረገ።

ቁጥር 38:- ይህ ቁጥር ቃል በቃል ከግሪኩ ሲተረጎም ይህን ይመስላል፤ እንዲሁም ጽንግሊቱን በጋብቻ የሰጠ መልካም አደረገ፤ በጋብቻ ያልሰጣትም የተሻለ አደረገ።

ቁጥር 39 እና 40:- ሰው ደገመኛ ማግባት የተፈቀደለት ሚስት ከሞተች ነው። የጸውሎስ ምክር ግን ያው ከላይ በተዘረዘረው ምክንያት ሳታገባ ብትኖር የተሻለ መሆኑን ይናገራል።

በ1ኛ ቆሮ.7:15 ላይ ደግሞ የሚታወቀው ከተለየቱ አማኝ በጋብቻው ያልታሰረ መሆኑን ስለገለጠ እንገደድስ ደግመኛ ለማግባትም ተረቅዷል ማለት ነው። ባለን ትታ እንዳሄደቸው አማኝ (ቁጥር 10ና 11) በጋብቻው ስላልታሰረ ሳያገባ እንደኖር ገደታ የለበትም፤ «ወንድም ቢሆን ወይም እህት እንዲህ በሚመስል ነገር አይዘተም»። ስለዚህ የሚታወቅ ሚስቱ ጥላው ከሄደች ደግመኛ የማግባት መብት ስላለው ይህ ደግመኛ ለማግባት ሁለተኛው የተረቀደ መንገድ ነው። ይህ መደረግ ያልበት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ስይተውት አማኝ በደለኛ ስለመሆኑን ቤተ ክርስቲያን ስትመሰክር ብቻ ስንጂ በገል መደረግ ያልበትም። እንደዚህ ከሆነ አማኝ ሚስቱን በገፍ ሊበድላት እንዳይችል መጠረጠር የልብንም።

ጋብቻ ረርሶ ሌላ ማግባት የሚረቀቁበት ሌላ እንደ ተጨማሪ ምክንያት አለ፤ ያም ዘመት ነው። ማቴ.5:32 እና 19:9። ያለ ዘመት ምክንያት ሚስቱን ረትቶ ሌላ ማግባት ስለተከለከለ፤ እንገደድስ በዘመት ምክንያት ሚስቱን ረትቶ ሌላ ማግባት ተረቅዷል ማለት ነው። በዚህም መንገድ ሰው በገሉ ሳይሆን ነገሩ በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ተጠንቶ መረጋገጥ አለበት። ሚስቱ እመንዝረለቸ ወይም ባሌ እመንዝረለላ በማለት ጋብቻን በገል ማናረስ ከፊት ሥርዓት ውጭ መሆን ስለሆነ ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል። ዘመቱ መረጸመ ስንከ ቢረጋገጥም በንስሐና በዩቅርታ ጋብቻ ስንደጸና ለማድረግ ከኖቸው በፊት ጥብቅ መከራ መደረግ ያልበት።

- ጥያቄ 2. ያንተ ቤተ ክርስቲያን ስለ ኖቼና ስለ ጋብቻ የምታስተምረው ምንድን ነው?
- እንዴት ነው ከዚህ ትርጓሜ ጋር የሚመሳሰለው?
 - የሚለያየውስ እንዴት ነው?

ትምህርት 4

የ2ኛ ቀን ጥናት

(ምዕረፍ 8:1-6)

ክፍል 5:- ጣዖትና ነፃነት፤ ከምዕረፍ 8 እስከ ምዕረፍ 10 እጠቃላይ መገቢያ

በመጀመሪያው መቶ ዓመት ይኖሩ ለነበሩ ክርስቲያኖች የጣዖት ጉዳይ ከባድ ትግር ያስከተለ ነበር። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሐዋርያውን ከጠየቁት ጥያቄዎች አንዱ ስለ ጣዖት ነበር። ስለ ጋብቻ ለጠየቁት ጥያቄ በቂ መልስ ከሰጠ በኋላ እሁን ወደ ሁለተኛው ጥያቄያቸው ዘወር ይላል።

ለእነዚህ ክርስቲያናት ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ በሁለት መንገድ ቸገር አስከትሎባቸው ነበር። እንደኛው በየሂደቡት ገብዝ ያጋጥማቸዋል። ይህንንም ገብዝ የሕብረተሰቡ አባል የሆነ ሁሉ መካፈል ነበረበት። ካልተካፈሉ ከሕብረተሰቡ ጋር ከባድ የቅድሚያ ግጭት ይደርሰባቸው ነበር።

ሁለተኛው ቸገር በሥጋ ገበያ ሂደት የሚገዙት ሥጋ አስቀድሞ ለጣዖት የተሠዋ ነበር። እንደልማዳቸው የሕብረተሰቡ አባሎች ለጣዖት ከሠጡ በኋላ ሲሦው ሊሰገዱ ለመጡት ይታደላል፤ ሲሦው ለካህኑ ይሰጣል። ካህኑ የተሰጠውን ስለማይጨርሰው የተረፈውን በገበያ እውጥቶ ይሸጣል። እንገዲህ በገበያ ያለው ሥጋ አስቀድሞ ለጣዖት ተሠውቶ ነበር ማለት ነው።

ለዚህ ቸገረቸው መፍትሄ እንዲነገረቸው ሐዋርያውን ይጠይቁታል። በእነዚህ ምዕረፎች ውስጥ ያለው ውይይት ይህን ጥያቄ በመመርኮዝ ነበር።

1ኛ ቆሮ.8:1-6ን ካነበብህ በኋላ የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ።

ጥያቄ 3. በቁጥር 1 ላይ አለን የሚለው እውቀት ምን ዓይነት እውቀት ነው?

ጥያቄ 4. ጣዖት ከንቱ ከሆነ ለጣዖት የተሠዋ ሥጋስ?

ጥያቄ 5. በቁጥር 6 ላይ እንደተጠቀሰው በአብና በወልድ መካከል ያለውን ዘምድና ሰፋ ባለ እነጋገር ገለጽ።

ቁጥር 1:- ለጣዖት ስለተሠዋ ሥጋ የቆሮንቶስ ክርስቲያናት እውቀት ያላቸው መሆኑን ገልጸውለት ባላቸውም እውቀት የተመኑ ይመስላል። «ለጣዖት ስለተሠዋ ሥጋ ሁላችን እውቀት አለን» በማለት ስለዚህ ነገር እውቀት ያላቸው እነርሱ ብቻ እንዳልሆኑም ይገልጽላቸዋል። ይህ እውቀት ምን እንዳሆነ ዝቅ ብሎ ይዘረዝረል፤ (ቁጥር 4)።

አለን የተባለው የእውቀት ፍሪ ነገር ይህ ነው፤ እንደ አምላክ ብቻ ስላሉ ጣዖት አምላክ እይዳለም፤ እንዲሁ ከንቱ ነገር ነው። ከንቱ ነገርም ስለሆነ ሰው በዚህ ነገር መጨነቅ እይገባውም። ስለዚህ ሰው ለከንቱ ነገር የተሠዋውን ቢበላ ምንም ጉዳት የለበትም እያሉ ነገሩን ይህን በመሰለ ግምገማ ውስጥ አስቀምጠውት ነበር።

ቁጥር 2:- ሆኖም በዚህ ግምገማቸው ላይ የዘነጉት ነገር እንዳለ ያስረዳቸዋል። ያም የዘነጉት ነገር ፍቅር ነው። «እውቀት ያስታብያል ፍቅር ግን ያንጸል»። ይህም ማለት ሰው እውቀት አለን ብሎ እውቀቱ የመረውን ነገር ሁሉ ማድረግ እይገባውም። ያ የሚወስደው እርምጃ በሌሎች ላይ ምን ያስከትላል ብሎ ማመዛዘን ይኖርበታል። ካላመዛዘነ ግን በእውቀቱ ትዕቢት እድርበታል፤ ሥረውም ቤተ ክርስቲያንን የሚገነባ ሳይሆን የሚያፈርሳት ሆኖ ይገኛል።

ቤተ ክርስቲያንን በማይገነባትና በሚያፈርሳት ሥረ መሠረት እጸገኛ እንደሆነ ሐዋርያው ቀዳም ሲል ተናገሮአል፤ (1ኛ ቆሮ.3:17)። ነገር ግን ሰው በእውቀት ታብዮ ሳይሆን በፍቅር ተመርቶ ቢረመጽ ቤተ ክርስቲያንን ይገነባል፤ «ፍቅር ግን ድንግል።»

ከዚህም በላይ ምንም እንኳን ሰው ብዙ እውቀት ያለው ቢሆንም ሊታወቅ የሚገባውን ገና እውቀትም ሊያውቅም አይችልም። ስለዚህ የሰው እውቀት ሁልጊዜ ገደቡ ስለሆነ በእውቀቱ ላይ መጸገፍ የለበትም። የቆሮንቶስም ሰዎች ያላቸው እውቀት በቂ አለመሆኑን ተገንዝበው በተህትናና በፍቅር መረመጽ ይኖርባቸዋል። ተህትናና ፍቅር የሌለበት እውቀት ምንጩ ከዲያብሎስ እንጂ ከእግዚአብሔር አይጸለምና እውቀትን እንዴት እንደምንጠቀምበት ጥንቃቄ እናድርገዋለን (ድዕ.3:15)።

ጥያቄ 6. የዛሬ ዘመን አማኞች በፍቅር ሳይሆን በእውቀት ብቻ ሲሠሩ የምናየው እንዴት ነው? በምሳሌ ገለጽ።

ቁጥር 3:- የፍቅር መጀመሪያው እግዚአብሔርን ማፍቀር ነው። እግዚአብሔርን ከመውጸድ አንፃር እግዚአብሔር የወደዳቸውንም መውጸድ እንችላለን፤ (1ኛ ዮሐ.4:20 እና 21)። የእውቀትም ጉዳይ በእግዚአብሔር መታወቅ ነው። ስለዚህ ሰው ስለ ረሱ ጸስ መሰኘት ከወደደ በእግዚአብሔር በመታወቁ ብቻ ሊጸሰት ይገባዋል፤ (ሉቃ.10:20-22)።

በእግዚአብሔር መታወቅ ማለት ምን ማለት ነው? ከላይ ከሉቃስ ወንጌል እንዳገኘነው እያንዳንዱ ክርስቲያን ሰው በእግዚአብሔር መዝገብ ስለሰረረ በእግዚአብሔር ታውቋል። ይህም እውቀት የሚንከባከብና የእኔ ነህ የሚል ፍቅር ነው። ቅዱስ ዳዊት ስለዚህ እውቀት ሲጽፍ እንዲህ ይላል፤ «እግዚአብሔር የጻፉኝን መንገድ ያውቃል፤ የኃጢአን መንገድ ግን ተጠፋለቱ፤» (መዝ.22:(23):6)።

ቁጥር 4:- ስለ ጣዖት አለን የተባለውን እውቀት ይጠቅሳል። ጣዖት ከንቱ እንደሆነ እናውቃለን። ከእንደ አምላክ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም።

ቁጥር 5-6:- ምንም እንኳን ሰዎች የተለያዩ ነገሮችን አምላክና ጌታ እጽርገው ቢሰገዱላቸውና ቢያገለግሏቸውም እኛ ግን እንደ አምላክ ብቻ እንዳለን እናውቃለን። ሌሎቹ ግን ከንቱ ነገሮች ብቻ ናቸው።

ጥያቄ 7. በዛሬ ዘመን እንዳንጽ ሰዎች ከእግዚአብሔር ሌላ አምላክ የሚያደርጉት ነገር ምንድነው?

ለእኛስ ነገር ሁሉ ከእርሱ የሆነ እኛም ለእርሱ የሆኑን ጸንጽ አምላክ አብ አለን። ሁሉ ነገር ከአብ የመነጨ ነው። ከዚያም ቀጥሎ «ነገር ሁሉም በእርሱ በኩል የሆነ እኛም በእርሱ በኩል የሆኑን ጸንጽ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አለን»። በማለት በአብና በወልድ መካከል ያለውን ዘምድና ይገልጻል። ሁሉ ነገር ከእብ ሲሆን፤ ሁሉ ነገር ጸገሞ በወልድ በኩል (ወይም አማካይነት) ነው። ይህም ማለት እግዚአብሔር አብ ሥረውን ሁሉ (የመናጠርንም የማዳንንም ሥረ) የሠረው በእግዚአብሔር ወልድ በኩል ነው ማለት ነው።

ጥያቄ 8. ይህንን እውነት የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ነን ለሚሉት እንዴት እንድንመልሳቸው ልንጠቀምበት እንችላለን?

ትምህርት 4

የ3ኛ ቀን ጥናት

የንግብ ክፍል፡- (1ኛቆሮ.8:7-13)

ጥያቄ 9. በቁጥር 7 ላይ በሁሉ ዘንድ አይገኝም የሚለው እውቀት ምን ዓይነት እውቀት ነው?

ጥያቄ 10. በቁጥር 9 ላይ የተጠቀሰው መብት ምንድነው?

ጥያቄ 11. በቁጥር 10 ላይ «ሕሊናው አይታነጽበትምን» ማለት ምን ማለት ነው?

ቁጥር 7፡- «ይህ እውቀት በሁሉ ዘንድ የለም»። ጣዖት ከንቱ እንደሆነ ሁሉ ክርስቲያኖች አያውቁም። በቁጥር 1 ላይ «ሁላችን እናውቃለን» ካለው ጋር ይህ ንግግሩ ሊጋጭ አይገባም። በቁጥር 1 ላይ ይህ እውቀት በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች መካከል ብቻ ሳይሆን በሁሉም አገር ክርስቲያኖች ዘንድ ይገኛል ማለት ሲሆን በቁጥር 7 ጸገሞ ይህ እውቀት በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ባሉ በእያንዳንዳቸው ክርስቲያኖች ዘንድ አይገኝም ማለት ነው።

ጣዖት ከንቱ መሆኑን ስላልተገነዘቡና ጣዖትን ለብዙ ጊዜ ከማምለክ የተነሳ እኛምረክቻው በጣዖት አምልኮ አስተሳሰብ ስለተጠመጸ በጣዖት ነገር በቀላሉ ይረከሳሉ። ጣዖት ከንቱ ነገር መሆኑን የተገነዘበ ሰው ለጣዖት የተሠዋውን ቢበላ ምንም አይሆንም። ገን ጣዖት ጸንጽ ኃይል አለው የሚል ልማድ ያለው ሰው ለጣዖት ከተሰዋው ሥጋ ቢበላ ሕሊናው ይረከሳል።

የሕሊና መርከስ ማለት ለጣዖት የተሠዋውን በሚበላበት ጊዜ ለጣዖት

ኃይል መስጠት የለመደ ደካማ አእምሮ ስላለው የተከለከለ ጣዖትን ያመለከ መስሎት ሕሊናው ይወቅሰዋል። ይህ የሕሊና ወቅሳ የሕሊና መርከብ ይባላል። ይህ እግዚአብሔርን ያስቀይመዋል እያለ ገን ዳፎ ያን ሥረ ቢረድም በእውነትም እግዚአብሔርን ያስቀይማል። የሕሊና መርከብ እንገደህ «በእምነት ያልሆነ ሁሉ ኃጢአት ነው» ከሚለው እስተሳሰብ ጋር ይወረረሳል፤ (ሮሜ 14:20)።

ጥያቄ 12. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአንድ ነገር ላይ ይህ ተረቅዷል፤ ይህ አልተረቀደም ብለው በሃሳብ የሚለያዩ ሰዎች አሉን? ካሉስ የሚለያዩበት ሃሳብ ምንድነው? ጥያቄአቸው ከቆርንቶስ ቤተ ክርስቲያን ጥያቄ ይመሳሰላል ወይስ ይለያያል?

ቁጥር 8:- ጣዖት ከንቱ ስለሆነ ለጣዖት የተሠዋም በረሱ እንዲሁ ተረ ምገብ ከመሆን ሌላ ኃይል የለውም። ምገብም በሃይማኖት በኩል በረሱ ምንም ዋጋ የለውም። ሰው በመብል ወደ እግዚአብሔር ሊቀርብም ከእግዚአብሔር ሊርቅም አይችልም። «ብንበላም ባንበላም ምንም አይተርፈንም»።

ቁጥር 9:- ስለምንበላው «ይህ እግዚአብሔርን ያስቀይም ይሆን» እያሉ አለመወሰን ትልቅ የክርስቲያን ነፃነት ነው። ነገር ገን እውቀት የገደላቸው ክርስቲያኖች ይህን ነፃነት ገና አልተነጻጸፉም። በዚህም ምክንያት «ደካሞች» ተብለዋል። እንገደህ መብል በረሱ ጉዳትም ጥቅምም ከሌለው፥ በመብልም ምክንያት ወንድም የሚሰናከል ከሆነ አልመብላትን በመምረጥ ነፃነታችንን በፍቅር ማሰር አልብን። ስለዚህ ማየት ያለብን ነፃነታችንን ብቻ ሳይሆን ያ ነፃነታችን በወንድማችን ላይ ሊያስከትል የሚችለውንም ጭምር መሆን አለበት። ይህም በእውቀት ሳይሆን በፍቅር መመላለስ ማለት ነው። «እውቀት ያስታብያል ፍቅር ገን ያንፃል።»

ቁጥር 10:- በዚህ ቁጥር ላይ አንድ እውቀት ያለው ክርስቲያን እውቀቱን ያለ ፍቅር ሥረ ላይ ካዋለው የሚያደርሰውን በጸል ሐዋርያው ይዘረዝራል። አንድ ሰው «ጣዖት ከንቱ ነው፤ ስለዚህ ለጣዖትም የተሠዋ እንዲሁ ተረ ምገብ ስለሆነ ብብላው ምንም አይገደንም» ብሎ በጣዖት ቤት ቁጭ ብሎ ለጣዖት የተሰዋውን ሥጋ ይበላል። ነገር ገን ይህ እውቀት የሌለው ደካማ አማኝ ጸገም ይህን አይቶ «አይ ይኸው እከሌ እንኳ በጣዖት ገበታ ይሳተፋል፤ ስለዚህ እኔም ልሳተፍ» ይልና ይሳተፋል። በቂ እውቀትም ስለሌለው «አዩ ከጣዖት ማዕድ በመካፈሌ አምላክን አስቀየምሁ» እያለ የሕሊና ክስ ያስጨንቀዋል። ገን ጸገም መልሶ «አይ ገድላለም እከሌስ በልቶ የለም?» እያለ በረሱ እምነት ሳይሆን ሰውን ብቻ በማየት በአምላኩ ፊት ይደፍራል። ይህ እንደዚህ ሕሊናውን መጣሱ እየተጸጋገመ ሲመጣ ወደ ሌላም ኃጢአት በመንሸረተት በእምነቱ ይሰናከላል። ለዚህ ሁሉ

መነሻና የመሰናከጽ እለት የሆነበት ያ ያለፍቅር በእውቀቱ የተመካው ክርስቲያን ወንድሙ ነው።

«ሐሊናው እይታነጽበትምን?» ማለት ይህን ለጣዖት የተሠዋ ምግብ በእውቀት ሳይሆን በእምልኮት ለመብላት ይደፍረል ወይም ያን ለማድረግ ይገነባል ማለት ነው። የማይገባውን እርምጃ በድፍረትና በድንቁርና ይወስዳል። ይህን ለማለት «ገነባ» የሚለው ቃል ተመረጦ እይዳለም። ይህን ቃል ሐዋርያው የተጠቀመው ምናልባት በአሸመር መልክ ሳይሆን እይቀርም። ምናልባት የቆሮንቶስ አማኞች ዳካሞችን በእውቀት በመገንባት ሳይሆን በእርምጃ ለመገንባት ይሞክሩና የተባለውን ጉዳት በወንድማቸው ላይ አድርሰው ይሆናል። ስለዚህ ሐዋርያው በአሸመር እነጋገር «አዎ እንዲህ ወንድምህን እያሰናከልህ ተገነባለህ!» ማለቱ ይሆናል።

ቁጥር 11-12:- ፍቅር በሌለው እውቀት ሰው እንዲህ ወንድሙን ሊጉዳ ይችላል። ይህም ወንድም ክርስቶስ የሞተለት ስለሆነ ይህን በጸል ያደረሰው ሰው ሰውን ብቻ ሳይሆን ክርስቶስንም እንደበጸለ ይታያል። ስለዚህ ሰው እርምጃውን በእውቀት ሚዛን ላይ ብቻ ሳይሆን በፍቅር ሚዛንም ላይ ማስቀመጥ አለበት። ፍቅርም ለሰው ብቻ ሳይሆን ለክርስቶስም የተሰነዘረ መሆኑን መገንዘብ ያስፈልጋል።

ጥያቄ 13. በዚህ ዘመን በእውቀታችን ብቻ ሳይሆን በፍቅር ሚዛን ላይ መታየት ያለባቸው ነገሮች ምን ዓይነት ናቸው?

በዚህ ክፍል ውስጥ «ይጠፋል» የሚለው ቃል በገፊነት የወደፊት ገሥ ሳይሆን የአሁን ገሥ ነው። ስለዚህ ጥፋቱ በዘላለም ኩነት ሳይሆን በአሁኑ ዘመን የሚደርስበትን ጉዳት ነው የሚያመለክተው። መጥፋት ማለትም በእምነቱ ተሰነዝባል የክርስቶስን ሕይወት ይበላሻል ማለቱ ነው እንጂ የዘላለም ኩነት ይደርስበታል ማለቱ እይዳለም። ሐዋርያው አንድ ክርስቲያን ከዳነ በኋላ የሚይጠፋ የደህንነት ዋስትና እንዳለው አስተምሮአል፤ (ፈልጽ.1:6)።

ቁጥር 13:- ሐዋርያው ክርስቲያኖች ማድረግ ያለባቸውን እርሱም ሊያደርግ የተዘጋጁ መሆኑን ያውጃል። «ወንድሜን እንዳሳሰናክል» ማለት የወንድሙን ሐሊና እንዳያረክስ ማለቱ ነው።

እዚህ ላይ ማሰናከል የሚለውን ቃል «ማስቀየም» ወይም «ቅር ማሰናኘት» ከሚለው ሃሳብ ጋር ማደግለቅ የለብንም። በወንጌል እምነት የሌሉ ሰዎች ክርስቲያኖች በሚያደርጓቸው እንዳንጽ ነገሮች ቅር መሰናታቸው ወይም መቀየማቸው እይቀርም። ለምን ዓርብና ርብ ሥጋ ተበላላቸው ብለው በመከሰስ በተሰጠን ነፃነት ቅር ሊሰጥብን ይችላል ይሆናል። ገን በእነርሱ ቅረታ የተነሣ ከከንቱ እምነታቸው መተባበር የለብንም። «እኔ እሱ ዓርብ ርብ ይደማል፤ ስለዚህ ጾም እንደሚያደርፉ ያምናል» የሚል የድንቁርና

እርምጃ ይወስዱም ይሆናል። ስለዚህ ቃሉን በጽንብ እንገነዘብው።
1ኛ / «ወንድምህን» ነው የሚለው፤ 2ኛ / ጸካሚን ወንድም ወደ
ሕሊና ማርከስ እንምረ ነው እንጂ የሚለው በወንጌል ብርሃን መረመድ
በማይፈልጉ በጽንቁርናቸው ታሰሩ እይዳለም የሚለው።

ጥያቄ 14. ላላመኑት የምናሳየው የሕይወታችን ምስክርነትና የጸካሚውን
እማኝ ሕሊና መጠበቅ በምን ይመሳሰላል? በምንስ ይለያያል?

ትምህርት 4

የ4ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.9:1-14)

ጥያቄ 15. በቁጥር 1 ላይ «እኔ ነፃ እይዳለሁምን?» ሲል ስለምን
ዓይነት ነፃነት ነው የሚያወረው?

ጥያቄ 16. በቁጥር 1 እና 2 በጥያቄ መልክ የሚያቀርባቸው የሐዋርያነት
ማረጋገጫዎች ምን ምን ናቸው?

ጥያቄ 17. በቁጥር 5 የጌታ ወንድሞች የሚላቸው እነማን ናቸው?
(ማር.6:3)

ጥያቄ 18. በቁጥር 9 ላይ «እንዚአብሔር ስለ በረዎች ይገደዋል?»
የሚለውን ከማቴ.6:26 ጋር በማስተያየት እስታረቁ ሃሳብ
ዓና።

ጥያቄ 19. ሐዋርያው በሙብቱ ቢጠቀም ኖሮ የክርስቶስን ወንጌል
ሊከለክል እንደሚችል በቁጥር 12 ላይ ይናገራል፤ ይህ መብት
ምን ነበር? እንዴትስ ወንጌልን ይከለክል ነበር?

ስለ ክርስቲያን ነፃነት በምዕረፍ 8 ይናገር ነበር። ደንኑ ነጥብ
ቀጥሎ በምዕረፍ 9 ያብረረዋል። ሌሎች ነፃነታቸውን በፍቅር ለወንድሞች
ጥቅም መሰዋት አለባቸው ብሎ ካስተማረ በኋላ፥ የሚያስተምረውን በሥረ
ላይ የሚያውል እስተማሪ መሆኑን ያረጋግጥላቸዋል።

ቁጥር 1-3፡- በምዕረፍ 8 ላይ ጳውሎስ ምንም እንኳን የኢየሱስ
ክርስቶስ ደቀ መዝሙር ቢሆንም በእውቀቱ ላይ ሳይሆን በፍቅር ላይ
ተመሥርቶ እንደሚኖር ያሳያል። በመጀመሪያ እርሱ ራሱ ነፃ የሆነ ሰው
እንደሆነ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያሳያቸዋል። ከፈለገ ሚስት የማግኘትም ሆነ
ለሐዋርያዊነት ሥረው ደመወዝ የመቀበል ነፃነት ነበረው። ነገር ግን
ለወንጌል እንቅፋት ሳይፈጥር የእንዚአብሔርን ሥረ ለመሥረት ሲል ነው
ይህን ነፃነቱን ወደ ኋላ የተወሰነ። በመጀመሪያ ግን ጳውሎስ እንዳንጽ

ጥያቄዎችን በመጠየቅ ሐዋርያነቱን እሳውቅ ነበር። 1፩ / «ጌታችንን ጺዮሱስ ክርስቶስን እሳየሁትምን?» ጌታን ያላየ ሐዋርያ መሆን አይቻልም፤ ምክንያቱም ሐዋርያነት በቤተ ክርስቲያን ሳይሆን በቀጥታ በክርስቶስ የሚሰጥ ሥልጣን ስለሆነ ነው፤ (ገላ.1:1 እና ዮሐ.9:10-18)። 2፭ / ይህ ሐዋርያነቱን እንዲሁ በአኖ ወሬ ሳይሆን በሥረ የተመሰከረለት ነበር። ይህም ረሳቸው የቆሮንቶስ ሰዎች በጳውሎስ አገልግሎት ወደ እምነት መምጣታቸው የጳውሎስን ሐዋርያነት ያረጋግጣሉ።

ቁጥር 4-7:- በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ሐዋርያ ስለሆነ የሐዋርያነት መብት እንዳለው ይናገረል። «ልንበላና ልንጠጣ መብት የለንምን?» ይህ መብትና መጠጣት በምዕረፍ 8 ላይ ያለው ዓይነት መብትና መጠጣት ሳይሆን፤ ከታች ዝቅ ብሎ እንደዘረዘረው ዳመወዝ ወይም አበል ማለት ነው።

እንደነጹጥሮስ ያሉት ሐዋርያትና የጌታ ወንድሞች ከቤተ ክርስቲያን ወጪ ሚስቶቻቸውን ይዘው ለወንጌል ሥረ የመዞር መብታቸውን ተጠቅመውበት ነበር። ባርናባስና ጳውሎስ ገን ምንም እንኳ ይህ መብት እንዳላቸው ቢገነዘቡም በመብታቸው አልተጠቀሙም። ረሳቸው በትርፍ ጊዜያቸው በሚሠሩት ነበር ይተዳዳሩ የነበረው። ሥረን ትቶ ወንጌልን ብቻ መስበክ ለእነርሱም የተሰጠ መብት ነበር፤ ገን አልተጠቀሙበትም።

ከሐብረተሰቡ ልማጽ ምሳሌዎችን በማቅረብ ነገሩን ያረጋግጥላቸዋል። እነዚህም የገበሬና የወታደር ምሳሌዎች ናቸው። ስለዚህ በወንጌል ሥረም የተሰማሩ ከወንጌል መተዳዳሪያ መቀበል መብታቸው ነው። በወንጌል የሚገለገሉ ለአገልጋዮቻቸው ዳመወዝ ሊከፍሏቸው የተገባ ነው።

«የጌታ ወንድሞች» የሚለው ማሪያም ከዮሴፍ የወለደቻቸው የጌታችን የሥጋ ወንድሞች ናቸው። ማርያም ከጌታችን በኋላ አልወለደችም የሚሉ ማሪጂ ይዘው ሳይሆን የሥጋ ገብር ርኩስ ነው ብለው ስለሚገምቱ ማርያምን ለማክበር አስበው ነው። ገን ይህ አስተሳሰብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ይጋጫል። በምዕረፍ 7 ላይ ስንመለከት ሐዋርያው በእንድም ቦታ ከሚሰት ጋር መተኛት ርኩስ ነው አላለም። አለማግባት ከማግባት ይሻላል ያለበትም ለአገልግሎት አመቺ እንዲሆን ነው እንጂ ከሚሰት ጋር መተኛት ርኩስ ስለሆነ አልነበረም። እንዲያውም በዕብራውያን 13:4 ላይ ጋብቻ ክቡርና ንጹሕ እንደሆነ ይናገረል። እንዲሁም እግዚአብሔር የረጠረው ስለሆነ በምስጋና መቀበል አለብን እንጂ ርኩስ ነው ማለት እግዚአብሔርን መስደብ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ጋብቻን ማረከስ የአጋንንት ትምህርት መሆኑንም ሐዋርያው ጳውሎስ በ1፭ ጢሞ.4:1-3 ላይ አስተምሮአል።

ከቁጥር 8-12:- የወንጌል አገልጋዮች በሚገለገሉት ምእመናን ሊረዱ ይገባቸዋል የሚለውን ሃሳብ በሰው ባህል ላይ ያም በገበሬና በወታደር ወገ

ላይ ብቻ እልመሠረተም። ከመጽሐፍ ቅዱስም ማስረጃ ያቀርባል።
«የሚያበረረውን በሬ አፋን አትሰር» ብሎ ሙሴ እንዳዘዘና ይህ ስለሰዎች እንደሚናገር ያስረዳል፤ (ዘጸ.25:4)።

«እግዚአብሔር ስለ በረዎች ይገደዋልን? ይህን የሚለው ረጽሞ ስለእኛ አይደለምን?» ይህ አነጋገር እግዚአብሔር ለበረዎች አያስብም ማለት ሳይሆን አነጋገሩ እንዲህ ነው። «እግዚአብሔር ለበረዎች አስቦ ይህን ዓይነት ሕግ ካወጣ እኛም ሰዎች ከእነሱ ስለምንበልጥ እንገደዳለን ሕጉ ከበረዎች ይልቅ እኛን በበለጠ ይመለከተናል።» ይህን ከማቴ.6:25-30 ጋር አስተያይ።

ገበሬ የዘረውን ዓይነት ዋጋ መቀበል ከቻለ የወንጌል እገልጋዮች መንፈሳዊ ነገር ዘርተው ሥጋዊ ዳመወዝ መቀበላቸው እንደተልቀ ነገር ሊገመት አይገባውም። ይኸውም ሲያንሳቸው ነውና እግዚአብሔር በመንፈሳዊ ክብር በሚመጣውም ዓለም ያክብረቸዋል።

ቁጥር 13 እና 14፡- ይህን መብቱን ሐዋርያው አልተጠቀመበትም። ስለዚህ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለወንድማቸው ሲሉ ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ የመብላት መብታቸውን መልቀቅ አለባቸው። ሐዋርያው የእርሱን መብት የለቀቀው «የክርስቶስ ወንጌል እንዳይከለክል» ስለሆነ እነርሱም ክርስቶስ ለሞተሉት ወንድም ሲሉ መብታቸውን መልቀቅ መጣር አለባቸው። ይህ የሚያስታብየው የእውቀትና የመብት እርምጃ ሳይሆን የፍቅር እርምጃ ነው።

በአምልኮት እገልገሎት የተሰማሩ ከቤተ መቅደስና ከመሠዊያው ለመካፈል መብት ያላቸው መሆኑን እንኳን ብሉይ ኪዳንን የሚያውቁ ቀርቶ በእህዛብ ወገ እንኳ የተጠበቀ ነበር። ይህንንም የቆሮንቶስ ሰዎች ጣዖት እምሳኪዎች ስለነበሩ ያውቁታል። በአረመኔነታቸው ያክብሩት የነበረው አሁን ለክርስቶስ እገልጋዮች ሊነፈጋቸው አይገባም።

«የክርስቶስን ወንጌል እንዳንከለክል በሁሉ እንታገሃለን እንጂ በዚህ መብት አልተጠቀምንም።» ይህን ሲል ከቤተ ክርስቲያን ዳመወዝ ቢቀበል ኖሮ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በእምነታቸው ዳካሞች ከመሆናቸው የተነሣ «ጳውሎስ ወንጌልን የሚሰብከው ለዳመወዙ ሲል ነው» በሚለው በተቃዋሚዎች ነቀፋ ይሰናከሉ ነበር። ስለዚህ የተቃዋሚዎችን እኛ ለማዘጋትና በዚህም የወንጌልን እንቅፋት ለማስወገድ ሐዋርያው በመብቱ አልተጠቀመም ነበር። ይህን በሁሉም ቦታ እንዲገኝም፤ ለምሳሌ ከፊልጵስዶስ ክርስቲያኖች እርዳታ ይቀበል ነበር። ስለዚህ ጉዳይ የሚከተሉትን ጥቅሶች እንብብ፤ 2፻ቆሮ.11:7-12።

ጥያቄ 20. ይህንን መብት በቤተ ክርስቲያን የሚጠቀመበት እነማን ናቸው? የማይጠቀመበት እነማን ናቸው? ለወንጌል ብለን

መብታችንን ሳንጠቀምበት የምንሠራው ነገር ምንድነው?

ትምህርት 4

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ከለሳ አጽርገህ የመወያያ ጥያቄዎችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረስክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ፡- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካሄደው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የስብሰባው መሪ ከ5 እስከ 10 ጾቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የስብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት፡- አብረቻሁ ለ10 ጾቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸውና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸገር ጸልዩ።

3. ክልሳ፡- ለ15 ጾቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅለል ባለ መልኩ ተመልከቱት (ከለሳ አጽርገ)።

መምህር፡- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጸንብ መረዳቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን

ነገር በዝርዝር ይጻፍ።

የስብሰባው መሪ፡- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ወይይት፡- ለ25 ጾቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተገባረዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት እንዲኖራቸው አጽርገ።

1ኛ / ሀ. በመጽሐፍ ቅዱስ የመፋታትና ዳግመኛ የመጋባትን መመሪያ ዘርዘር። ለ. ቤተ ክርስቲያን እንዳነዚህ ዓይነት ሁኔታዎች ሲገጥሟት እነዚህን መመሪያዎች እንዴት አጽርጋ ነው የተጠቀመባቸው?

2ኛ / ሀ. 1ኛ ቆሮ.7:36-38ን ከትምህርቱ በመመልከት ትክክለኛውን

ትርጉም ሰጥ።

ለ. ዛሬ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላለው ሁኔታ በዚህ ምክር እንዴት መጠቀም ይቻላል?

3ኛ / ሀ. በእውቀትና በፍቅር መካከል ያለውን ልዩነት እስረዳ።

ለ. ክርስቲያኖች በፍቅር ሳይሆን በእውቀታቸው ላይ የሚጸገፉት በምን ዓይነት ሁኔታዎች ላይ ነው?

ሐ. ለጸካሚ ክርስቲያኖች ስትል እውቀትህን ተተህ ነገሮችን በፍቅር ዓይን ተመልክተህ ያሳለፍክበት ወቅት ምን ዓይነት ነበር?

4ኛ / ሀ. ሐዋርያው ስለ ረሱ ነፃነትን መሠዋት እጭር ሐተታ ዓፍ።

ለ. ልታደርጋቸው የምትችል፣ ነገር ግን ለወንጌል ስትል የተውካቸው ነገሮች ምንጽናቸው?

ሐ. መብታቸው ነው፣ ልናደርገው እንቅላላን ብለን ካደረገነው በኋላ እንደ ነገር ለወንጌል እንቅፋት የሚሆነው በምን ዓይነት መንገድ ነው?

መ. የዚህን ምዕረፍ ትምህርት የእስላምን ሥጋ ስለመብላት ወይም ስላለመብላት ላይ ተግባራዊ ለማድረግ እንሞክር።

- እዚህ ላይ እውቀትህ የሚጨመተው ሚና ምንድነው?

- ፍቅርስ የሚጨመተው ሚና ምንድነው?

5. ጾሎኑ፡- የተማረቸሁትን ነገር ተግባራዊ እንድታደርጉት የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት በመጠየቅ ስብሰባቸሁን ዘጉ።

እጠቃላይ የሳምንቱ ትምህርት መግቢያ

በዚህ ሣምንትም ባለፈው ሣምንት እናጠና የነበረውን ነው የምንቀጥለው። የሣምንቱም የጥናት ክፍል ከ9:15-10:13 ነው። በዚህ ክፍል ሐዋርያው ነፃነታችንን በፍቅር መሰዋት ለምን እንዳለብን ሁለት ተጨማሪ ምክንያቶች ይሰጠናል። እነርሱም 1ኛ. በትጋት የሮጡ ክርስቲያኖች በመጨረሻ ከእግዚአብሔር ሽልማት ስለሚቀበሉ ነፃነትን በፍቅር እየሰዋን መኖርን እንምረጥ፤ 2ኛ. ስለጣሉት ገድ የለሽ መሆን እጸገኛ እንደሆነ ከእስረኤላውያን ታሪክ እንማር የሚሉ ናቸው።